

dwars

Studentenblad Universiteit Antwerpen • www.dwars.ua.ac.be • Nummer 49 • Jaargang 8 • November 2008 • GRATIS

**Toekomst van de UA:
groter en beter?**

Stripmuren in A'pen

Topsporters en beroemde biologen

Onderwijs

Alles kan beter, ook de UA	4	De nieuwe rector en vicerector over hun ambities
Kort. Over onderwijs	9	Uit de pers geplukt
Olympisch goud met een UA-diploma	11	Topsporter én student aan de UA
De UA zendt haar cultuurmissionaris	26	Linda Schools wil u bekeren
Blackboard for dummies	31	Opinie

Antwerpen

Centerfold	18	Stripmuren in Antwerpen
------------	----	-------------------------

Wilde wereld

Het dodelijke dieet van dokter Suikerbiet	15	UA-alumna bestrijdt aidsbestrijding
Bush aan het kruis genageld	20	Interview met Craig Unger
'Wild Card: Tanzania'	24	Studenten Biologie op expeditie met Ramsey Nasr
Studenten - ondernemers?	28	Hoe ondernemend zijn studenten?

dwars 49

Alles kan beter, ook de UA

Het nieuwe UA-rectoraat is gekend. Er wachten hen grote uitdagingen, van het opkalefateren van de buitencampussen en de toenemende globalisering in het hoger onderwijs, tot de K.U.Leuven die reeds in onze achtertuin staat. *dwars* toonde echter geen compassie en infiltreerde het establishment.

Tekens aan de wand

Nu blijkt dat stripboeken de leesvaardigheid niet schaden, kunnen we eindelijk trots zijn op de Belgische tekenaars en scenaristen. Het gevolg is dat een reeks metershoge stripmuren ons Antwerpen opfleuren. We gingen na of de muren ook in zwart-wit overeind bleven.

inhoud

Altijd

Editoriaal	3	Vertegenwoordig ons!
Colofon	3	
Cultuuragenda	8	Waarheen in november?
Meeloper	16	Een dag in de Modeacademie
Cultuurstrook	23	
<i>dwars</i> luistert naar...	30	De soundtrack van deze editie
Cultuurstrook	31	
Wetenschapper van de maand	32	Look voor je cholesterol?
Spielerei	34	Welk dessert wordt hier uitgebeeld?
POST	35	Op Erasmus in Turijn
Zot van A	36	Park Den Brandt

'Wild Card: Tanzania'

35 studenten vlogen naar Tanzania voor een stage, met Ramsey Nasr en een televisieploeg van Canvas in het kielzog. Misschien niet het eerste waar je aan denkt bij een opleiding Biologie, maar nu zal het alleszins niet meer het laatste zijn. *dwars* trok jammer genoeg niet naar Tanzania, maar wel op onderzoek.

Meeloper: Modeacademie

Yannick Dekeukelaere is een echte meeloper. Na een bevreemdende dag in de politie school, trok hij deze maand naar de Modeacademie. Hij leerde er dat alternatievelingen ook maar mensen zijn, en dat mode meer is dan ondraagbare pseudokleren. Wij zijn in ieder geval blij dat we zijn creaties niet moeten dragen.

**Hét adres
voor al uw drukwerk**

Tijdschriften • Brochures
Folders • Affiches
Flyers • Boeken
Handeldrukwerk
in kleine en grote oplages
Snelle
leveringstermijnen

Drukkerij Wilda nv

Bisschoppenhofaan 216 • 2100 Deurne
Tel.: 03 324 12 07 • Fax: 03 324 07 37
E-mail: wilda@skynet.be
www.wilda.be

KIRSTEN CORNELISSEN & MAXIE ECKERT, HOOFDREDACTIE

Vertegenwoordig ons!

editoriaal

De stemmen zijn geteld. Sinds kort weten we wie ons gaat vertegenwoordigen binnen de UA. Studenten konden zich kandidaat stellen voor centrale organen, zoals de Raad van Bestuur en de Studentenraad, en voor faculteits- en departementsgebonden mandaten. De door VUAS georganiseerde verkiezingen moeten een hoogtepunt zijn van studentenparticipatie aan onze universiteit.

De belangstelling van de studenten hangt blijkbaar af van hun leeftijd: masterstudenten stellen zich gemakkelijker kandidaat. Een spijtige trend, want de problemen die aangekaart kunnen worden door studentenvertegenwoordigers stellen zich vooral in de bachelorjaren. Ook per richting zijn er verschillen merkbaar: terwijl er onder de studenten Geneeskunde en TEW meer kandidaten waren dan beschikbare mandaten, en er ijverig campagne werd gevoerd, waren de studenten van de Wetenschappen terughoudender. Voor de faculteit Wetenschappen werden meer dan 50 studentenverte-

genwoordigers gezocht, maar als er voor elke richting van de faculteit drie studenten zich kandidaat stelden, was het al veel. Je zou ook verwachten dat de studenten van PSW veel interesse hebben voor studentenvertegenwoordiging: besluitvorming op de UA is ook een vorm van politiek, toch? Maar helaas.

De nieuwe rector, Alain Verschoren, wil dat studenten zich meer betrokken voelen. Daarom is hij van plan in te gaan op het voorstel van de Studentenraad om de inzet van studentenvertegenwoordigers te valideren met een certificaat. Wie zijn vrije tijd opoffert voor moeilijke dossiers mag dat ook op zijn cv vermelden. In het interview met *dwars* (zie pagina 4) stelde de rector zich verder tot doel om meer informele contacten met de studenten te hebben. Zowel de rector als studenten hopen zo problemen sneller op te lossen, waar de administratieve molen heel omslachtig kan zijn. Of daar werkelijk iets van in huis komt, zal afhangen van onze nieuwe rector en onze nieuwe studentenvertegenwoordigers.

**“WIE ZIJN VRIJE TIJD
OPOFFERT VOOR MOEILIJKE
DOSSIERS MAG DAT
OOK OP ZIJN CV VERMELDEN”**

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campussen Drie Eiken, Groenenborger, Middeheim en Stad. Oplage 3.500 exemplaren V.U.: Kirsten Cornelissen, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen

Hoofdredacteur: Kirsten Cornelissen **Redactiesecretaris:** Maxie Eckert

Eindredactie: Folker Debusscher (verantwoordelijke), Sarah Van Hoof

Redactie: Stijn Cools, Amber Daniels, Charis De Craene, Yannick Dekeukelaere, Floris Geerts, Lieselotte Joppen, Barbara Peeters, Sarah Schrauwen, Sabeth Sniijders, Ariadne Van Den Broeck, Lies Van Grieken, Tom Vingerhoets

Fotografie: Rudina Coraj, Maxie Eckert (verantwoordelijke), Laura Meyvis, Jorick Michiels **Illustratie:** Sebastien

Grefte Vormgeving: Maxie Eckert, Ward Joppen, Sarah Schrauwen (verantwoordelijke), Tom Vingerhoets **Drukkerij:** Wilda nv, Deurne **Werkte mee aan dit nummer:** Ciska Hoet

E-mail: dwars@ua.ac.be • Website: www.dwars.ua.ac.be

Redactielokaal en correspondentieadres: *dwars* - studentenblad UA, Paardenmarkt 91, kot 1, B-2000 Antwerpen

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

Alles kan ook de beter, UA

De nieuwe rector en vicerector over hun ambities

TEKST: KIRSTEN CORNELISSEN & CISKA HOET

FOTO'S: MAXIE ECKERT

Veel tijd om hun nieuwe functie te vieren hebben Alain Verschoren en Johan Meeusen, sinds 1 oktober respectievelijk rector en vicerector van de UA, duidelijk niet genomen. Onze universiteit staat na de eenmaking dan ook voor nieuwe en grote uitdagingen. Touwtrekken is in het hoger onderwijs meer dan ooit de normale gang van zaken en ook de UA wil niet achterblijven: Antwerpen moet en zal op de universitaire kaart komen te staan. Geen sinecure, nu de K.U.Leuven almaar groter wordt en de strijd om studenten en centen des te scherper. Het nieuwe UA-bestuur licht haar plannen en kopzorgen toe.

De samenstelling van de universitaire top ziet er anders uit. Voor ons zitten geen drie vicerectoren maar één. Vanwaar die verandering?

JOHAN MEEUSEN Vroeger had je drie raden (*Onderwijs, Onderzoek en Wetenschappelijke en Maatschappelijke Dienstverlening, nvdr.*) die elk een aparte voorzitter kozen, de drie vicerectoren. In de interimperiode tussen de verkiezingen en 1 oktober hebben we wijzigingen in onze academische structuur aangebracht: de zeven decanen zullen vanaf nu altijd aanwezig zijn op de vergaderingen van het Bestuurscollege, de voorzitters van de drie kerntaakraden worden rechtstreeks voorgedragen door de rector en de voorzitter van de WMD-raad wordt automatisch ook de enige vicerector.

ALAIN VERSCHOREN In het verleden hadden die drie raden niet altijd een coherent beleid, terwijl ze de facto zaken behandelen die niet geïsoleerd zijn voor het personeel. Je had verschillende meningen en niet voldoende overleg tussen de drie raden. Ik wil eigenlijk dat iedereen iedereen adviseert.

Er wordt vaak gesteld dat wij niet genoeg aanwezig zijn in Brussel en dat de UA met andere woorden niet weegt op het beleid. Niets is minder waar, maar we kwamen niet naar buiten als een geheel, met gezamenlijke standpunten. Dat is niet goed voor onze universiteit. Als er een beslissing genomen is, moet die ook gezamenlijk verdedigd

worden.

ANTWERPEN VERSUS DE OLIEVLEK

Jullie willen dat de UA zichzelf meer op de kaart zet en zich profileert ten opzichte van de KUL en de UGent. Ook de AUHA (de associatie die onze universiteit en vier Antwerpse hogescholen overkoepelt) gaat daarbij een steeds grotere rol spelen.

VERSCHOREN De associatie moet een samenwerkingsverband zijn op het vlak van infrastructuur en studentenvoorzieningen. Zo'n structuur heeft als voornaamste doel de academisering (*een nieuwe onderwijs-evolutie waarbij hogescholen zich meer op onderzoek zullen moeten richten, nvdr.*) mogelijk te maken en daarmee kwaliteit te garanderen.

Wat vinden jullie van Walter Nonneman, de nieuwe voorzitter van de Antwerpse associatie? Gaat hij ervoor zorgen dat Antwerpen een belangrijke speler wordt?

VERSCHOREN De associatie had geen betere keuze kunnen maken! We hebben alleszins dezelfde boodschap: we willen aan de buitenwereld laten zien dat ze niet met onze voeten kunnen blijven spelen. Die boodschap brengen we wel elk op een andere manier: Walter Nonneman steekt zijn klauwen uit en ik doe het wat rustiger. In die zin zijn we erg complementair, maar onze neuzen staan in dezelfde richting.

■ Alain Verschoren (l.) en Johan Meeusen

Verschoren: **“Ik weet dat bepaalde universiteiten niet te streng evalueren om meer studenten aan te trekken.”**

MEEUSEN De vijf partners van de associatie hebben elk een verschillende achtergrond en werken nog maar enkele jaren samen. Het is dus nog wat zoeken. In elk geval starten we vanuit gelijkwaardige posities, in tegenstelling tot wat elders gebeurt.

De KUL beperkt zich met haar associatie niet tot één gebied. Ze heeft ondertussen zowat overal in Vlaanderen wel een afdeling. Hebben jullie plannen om Leuven achterna te gaan?

VERSCHOREN Laat ons duidelijk zijn: wij zijn en willen een ander type associatie, een sympathieke associatie. In mijn ogen loopt het samenwerkingsconcept waarover ik het net had helemaal mis bij onze Hagelandse collega's. Zij volgen het olievlekmodel: onder het mom van academisering geven ze hun partners de naam 'campus' en krijgen die hun logo, maar in feite is de enige drijfveer daarvoor hun expansiedrang.

PSEUDO-TEW

Ondertussen hebben ze wel mooi de Antwerpse Lessius Hogeschool ingelijfd, waardoor er van die gezamenlijke Antwerpse voorzieningen weinig terecht komt. Bovendien zou hun handelsopleiding wel eens een duchtige concurrent kunnen worden van onze opleiding TEW.

VERSCHOREN Dat probleem moet en zal opgelost worden. Ik vind het niet acceptabel dat een hogeschool met een academisch karakter ons in onze achtertuin concurrentie aandoet. Volgens minister Vandenbrou-

cke moeten de verschillende opleidingen en instellingen samenwerken. Maar hoe maak je die samenwerking waar als je in andere associaties zit en bijna verplicht wordt om elkaar, opgejut door de huidige financieringscriteria, concurrentieel de duivel aan te doen?

MEEUSEN Lessius zou inderdaad kunnen mikken op onze TEW'ers en een pseudo-TEW aanbieden. En om meer geld binnen te halen bij Lessius, zouden ze vanuit Leuven doctoraten kunnen importeren en presenteren onder het mom van Lessius.

Is dat geen logisch gevolg van de academisering?

VERSCHOREN Hogeschoolopleidingen moeten gefundeerd worden op onderzoek, daar kunnen we niet meer omheen. Dat wil alleen niet zeggen dat de docenten van de hogescholen plots allemaal onderzoekers moeten worden. Als de handelswetenschappen academiseren, kunnen ze bijvoorbeeld heel goed de kennis gebruiken uit het onderzoek dat binnen TEW of Handelsingenieur gedaan wordt. Maar wie staat er nu te wachten op handelswetenschappers die volop bezig zijn met een doctoraat? Nee, de maatschappij heeft ook nood aan échte praktijkmensen.

U klinkt als een koele minnaar van de academisering.

VERSCHOREN Ik heb er op zich geen pro-

bleem mee, maar wel als de hogescholen bestempeld worden als de campussen van universiteiten. De evolutie is in volle gang dus we moeten ons afvragen of de academisering overall moet gebeuren en hoe het allemaal in zijn werk moet gaan.

Men heeft in het verleden nooit de politieke moed gehad om met professionele masters te werken die minder theoretisch zijn en zich direct richten op de arbeidsmarkt. Bepaalde opleidingen kunnen goed functioneren als beroepsgerichte opleidingen. De geacademiseerde opleidingen van de hogescholen moeten daarom hun eigenheid bewaren, in plaats van volledig te functioneren binnen de universiteit, die zich op haar beurt soms minder op de praktijk richt. Neem nu het statuut van de kunsten: is een doctoraat in de kunsten een kunstwerk? Moet dat doctoraat op een theoretisch niveau gebeuren? Een mix is wellicht de beste oplossing.

DIPLOMA'S OP EEN SCHOTELTJE

Om overheidsgeld te krijgen moeten universiteiten en hogescholen elkaar steeds meer concurreren. Is Antwerpen te klein?

MEEUSEN We hebben nu bijna 10 000 studenten, dat zijn er 2 000 meer sinds de fusie.

VERSCHOREN Ik heb een soort van weddenschap afgesloten: tegen het einde van mijn mandaat wil ik 15 000 studenten.

U wilt dus groeien. Nochtans horen we u steeds zeggen dat de kleinschaligheid van de UA een troef is en dat studenten bij ons ten minste geen nummer zijn. Spreekt u uzelf nu niet tegen?

VERSCHOREN Onze kleine schaal is inderdaad een middel om kwaliteitsverhoging te realiseren, onder meer door persoonlijke begeleiding. Aan de UGent en de K.U.Leuven zitten in de richting Psychologie meer dan duizend studenten, ik weet niet hoe je aan zo'n groepen nog kwaliteit kan bieden. Ik heb al voorgesteld om er wat aan ons te geven. *(lacht)* Een opleiding Psychologie

“HET IS DE BEDOELING OM OP TERMIJN TOT ÉÉN BUITENCAMPUS TE KOMEN, EN DAT ZOU BEST CAMPUS DRIE EIKEN ZIJN,”

zou in Antwerpen zeker niet misstaan. Mijn doelstelling is dus om 15 000 studenten aan te trekken op basis van de kwaliteit die we aanbieden. Ik ga niet op de markt staan en met gratis diploma's zwaaien. Studenten zijn geen klanten, maar participatoren.

In een interview met De Tijd zei u dat “studenten verkleuteren”. Krijgen ze soms te veel begeleiding?

VERSCHOREN Ik wil niet de *ouwe zak* spelen en zeggen dat het vroeger beter was. Toen ik student was, werd ik pas op het einde

van het jaar geëvalueerd. Ik moet dan ook toegeven dat ik niet steeds naar de les ging. Nu worden studenten inderdaad beter begeleid – hun studieduurvooruitgang wordt bijvoorbeeld nauwkeurig in het oog gehouden – maar daarvoor betalen ze wel een prijs: door de vele tussentijdse taken hebben ze amper tijd om deel te nemen aan het studentenleven. Het verkleuteren werken we dus ook zelf in de hand door die begeleiding. Maar ik vind niet dat we onze diploma's op een schoteltje overhandigen. Ik weet dat bepaalde universiteiten niet te streng evalueren om meer studenten aan

te trekken en te laten uitstromen.

MEEUSEN We zouden wel heel dom zijn om dat ook te doen. De aantrekkelijkheid van een universiteit vertaalt zich immers markteconomisch: het is de markt die de waarde van een diploma bepaalt. Bovendien zijn gediplomeerden de onderzoekers van morgen. Hun publicaties bepalen ook onze klassering.

Onderzoek telt inderdaad ook steeds meer mee als het over financiering gaat. Zijn jullie van plan om vooral te investeren in onderzoek dat goed

scoort op de markt en in internationale tijdschriften?

MEEUSEN Het is wat schipperen tussen een financiering op basis van studentenpopulatie en op basis van onderzoek. Je hebt opleidingen die een attractiepool zijn qua studentenaantal – zoals Taal-en Letterkunde – en andere die minder studenten aantrekken maar wel toponderzoek leveren. Dat we een aantal vakgebieden de financiële middelen geven om door te stoten naar een hoger niveau, betekent nog geen devaluatie van het algemeen onderwijs. We verdelen het geld intern niet helemaal zoals het model van minister Vandenbroucke het voorschrijft.

Wat wij willen doen is financieren op basis van een behoefteanalyse: wat hebben departementen of onderzoeksgroepen nodig om aan goed onderwijs, onderzoek en dienstverlening te doen? We financieren dus niet louter op basis van het geld dat een onderzoek in het laatje brengt. Ons herallocatiemodel is een langdurig voorbereid en evenwichtig compromis waarbij de humane wetenschappen niet helemaal het onderspit moeten delven.

TOERISTEN

Om internationaal te kunnen scoren wordt er soms ook gesuggereerd dat er onderwijs in het Engels voorzien moet worden.

MEEUSEN Er gaan inderdaad steeds meer

stemmen op om in het Engels te doceren aangezien je met het Nederlands niet zo veel bent in de (bedrijfs)wereld. Op het niveau van de bachelors bestaat hierover weinig meningsverschil: het Engels moet daar nog beperkt blijven. Studenten ervaren sowieso al een cultuurschok bij de over-

gang van het middelbaar naar de universiteit en bovendien mag je in de bachelors geen toeloop van buitenlandse studenten verwachten. Op het niveau van de masters liggen de zaken echter anders.

Je kan toch niet verwachten dat studenten die een master willen volgen plots academisch Engels kunnen?

VERSCHOREN Met de flexibilisering is het mogelijk om keuzevakken in te voeren zoals Academisch Engels. TEW en Rechten hebben in hun nieuw bachelorcurriculum trouwens al aandacht voor het taalondericht. Of we alles meteen helemaal in het Engels moeten aanbieden, hangt eigenlijk vooral af van het soort studenten waarop we ons willen richten: toeristen of mensen die bewust hier opleidingen willen volgen in onderwerpen waarin we wetenschappelijk sterk staan, en met wie we achteraf kunnen uitpakken. Volledige opleidingen in het Engels moeten daarom volgens mij in de eerste plaats worden ingericht binnen de domeinen waarin we excelleren.

Welke zijn die 'topdomeinen' dan?

VERSCHOREN Eigenlijk kunnen we hier nog niet concreet op antwoorden. De UA heeft nu vier excellentiecentra en dat zullen er in de toekomst meer worden. De onderzoeken die er verricht worden zou men best aan een onderwijscomponent koppelen. Daar zou het dan aangewezen zijn te doceren in het Engels. De internationalisering

en de onderwijstaal zijn in elk geval goede voorbeelden van dossiers waarover we - zoals we hogerop al zeiden - op verschillende niveaus en met de drie raden moeten overleggen om tot gelijke standpunten te komen en die duidelijk naar buiten te kunnen communiceren.

BUITENCAMPUSSEN

Meneer Verschoren, in uw verkiezingsteksten lezen we dat de buitencampussen – en hun soms abominabele staat – prioritair zijn voor u. Zijn er misschien verhuisplannen?

VERSCHOREN De Stadscampus is volgens mij ongeveer af. Voor de buitencampussen is er intussen een langetermijnplan voor investeringen opgestart. We hebben heel wat alternatieven onderzocht maar het blijkt geen sinecure: Groenenborger verkopen aan overheidsdiensten is geen optie, het slopen van gebouwen en de grond verkopen brengt heel wat op, maar is zeker niet voldoende om nieuwe labo's te bouwen. Om bij te bouwen moet het gewestplan gewijzigd worden en moeten we erg veel investeren, het gebouw is te klein om de geplande faculteit industriële wetenschappen te herbergen, enzovoort. Maar het is wel de bedoeling om op termijn tot één buitencampus te komen en dat zou dan best Campus Drie Eiken zijn.

Naast de herwaardering van de buitencampussen hameren jullie erg op studentenparticipatie. Op dit moment zijn er heel wat 'postjes' voor

studenten. In de praktijk blijken studenten echter nauwelijks op de hoogte te zijn van die posities, is de opkomst voor de verkiezingen laag en weten de kiezers op de koop toe niet voor wie ze stemmen, laat staan dat ze op de hoogte zijn van de beslissingen die er nadien genomen worden.

VERSCHOREN Het jammere is dat studenten nooit betrokken zijn bij het ontstaan van beleidsteksten. Neem nu de raad van bestuur: als er daar iets op tafel komt, is dat dossier al bijna rond. Daarom wil ik benadrukken dat die studentenparticipatie er ook moet komen als men nog in het stadium van de informatievergaring zit, zodat het beleid ook effectief rekening kan houden met de stem van de student. De studentenraden mogen geen lege dozen zijn.

MEEUSEN Natuurlijk moeten de studentenvertegenwoordigers dan wel de nodige verantwoordelijkheid op zich nemen en zich voldoende informeren over de dossiers.

VERSCHOREN We kunnen die postjes trouwens ook aantrekkelijker maken voor studenten, door bijvoorbeeld hun engagement te belonen met een certificaat voor op hun cv. Maar naast die studentenraden wil ik informeel in dialoog treden met studenten en hun vragen beantwoorden. Daar is dit gesprek een mooi voorbeeld van. ■

KIJK OOK OP PAGINA 23 EN 31 VOOR
MEER UITGEBREIDE RECENSIES.

Cultuur

door Sarah Schrauwen

November 2008

De herfst is voelbaar het land binnengeslo-
pen. Tijd voor thermossen met hete thee,
wollen coltruien en gepofte kastanjes. Verslijt
uw dagen echter niet voor een knusse televi-
sie, opgerold in een dekentje van fleec, want
er staat deze maand weer heel wat moois op
de agenda. Al moet u er wel de deur voor uit.

Boekenbeurs: Het is
herfst en dat betekent
dat de jaarlijkse boeken-
beurs weer voor de deur

staat. Themadagen als 'Stadsgezichten' en 'Dichters
aan de macht', en nocturnes (open tot 22u) maken
het geheel nog interessanter. Tijd om een stapel
boeken te kopen waar u een jaar mee voort kunt!

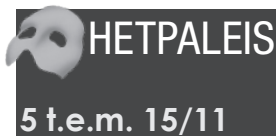
5/11

Metropolis

'Quantum of Solace': Daniel Craig deed in 2006
heel wat stof opwaaien als de nieuwe James Bond
in 'Casino Royale'. Hij vertolkte zijn rol als *good bad
guy* en meidenverslindende hunk (nu ja, het waren
er ook niet zó veel) zo goed dat hij opnieuw zijn
lijf uitleent aan de meest sexy spion ter wereld. In
de nieuwe film, 'Quantum of Solace', zoekt James
wraak voor de dood van zijn liefde Vesper.

**'Trouwfeesten en
processen':** De
officiële titel 'Trouw-
feesten en processen
vuile hoeren bedriegers

slechte ouders domme kinders enzovoorts tot het einde
der tijden' geeft misschien een beter idee van wat u te
wachten staat. In dit nieuwe stuk van Arne Sierens en
Compagnie Cecilia roept prostituee Yolande tienjarig
zontje Thierry, dokter op rust en ex-verslaafde Max,
impulsieve Sacha en nog wat anderen samen in een
feestzaal. Ze heeft namelijk groot nieuws.

7/11

TRIX

Confuse The Cat: Vorige maand bracht Confuse The
Cat zijn tweede cd uit: 'Kericky'. Omdat deze Lim-
burgse band met het nummer 'Akela' van de eerste
cd reeds geregeld op de radio te horen was, hebben
we hoge verwachtingen van de opvolger. In TRIX
krijgt u alvast een voorsmaakje van het komende
succes! Wilt u meer weten? Kijk snel op pagina 23.

SUB-SCAPE
3 years:
SUB-SCAPE
organiseert

underground parties en heeft onder andere dj's
Carl Craig, Trish Van Eynde en Tomaz op de
payroll staan. Ze vieren hun driejarig bestaan
(waarin ze maar liefst 33 feestjes gaven) samen
met Fabrice Lig aka Soul Designer.

7 en 8/11

deSingel & Petrol

De Nachten: De dertiende editie van De Nachten brengt u,
trots Antwerps cultuurvolk, weer samen in deSingel en Petrol
voor heel wat leuks. Onder andere Michel Houellebecq, Arnon
Grunberg en Tom Naegels verzorgen het literaire programma.
T.Raumschmiere, Dillinja & Lemon D. en Metronomy houden
de beentjes bezig, terwijl trio Veerle Dobbelaere, Marcel
Vanthilt en Stijn Meuris (ze hadden een betere keuze kunnen
maken) het *event* presenteren.

'Wereldbeelden':

Het Mechelseplein,
sowieso al een trek-
pleister voor hippe
(én bekende) Antwerpenaren door haar beruchte
café's De Pallieter, Bato Batu en Kapitein Zeppos.
Nu nóg charmanter door de prachtige foto's van
wijken Patrick De Spiegelaere. Meer op pagina 31.

'Blijf/Weg': Deze
dialogoog tussen Tine
Embrecchts en Frank
Vercruyssen heeft
als inspiratiebron

de Griekse schrijver Thanassis Valtinos. Zij, Rania,
wil een scheiding. Hij, Yanis, wil er geen. De interactie
tussen het al zeven jaar getrouwde koppel kunnen we
dan ook niet bepaald vredig noemen...

27/11 t.e.m. 13/12

Toneelhuis

'De Wilde Wilde Weg': De Amerikaans-Servische auteur Steve
Tesich toont ons twee vrienden, Al en Angel, die door het noodlot tot
elkaar veroordeeld zijn. Ze trekken weg uit een versplinterde omgev-
ing, richting het beloofde land. Het Bourlatheater wordt door De
Filmfabriek omgetimmerd tot een plek van onheil.

Modemuseum
www.momu.be

Zuiderpershuis
www.zuiderpershuis.be

TRIX
www.trixonline.be

deSingel
www.desingel.be

Monty
www.monty.be

Toneelhuis
www.toneelhuis.be

KMSKA
www.kmska.be

Muhka
www.muhka.be

FotoMuseum
www.fotomuseum.be

Arenbergschouwburg
www.arenbergschouwburg.be

AMUZ
www.amuz.be

Scheldapen
www.scheldapen.be

Hof Ter Lo
www.ccluchtbal.org

Petrol
www.petroclub.be

Buster
www.busterpodium.be

CCBe
www.ccbe.be

De Roma
www.deroma.be

De Kern
www.antwerpen.be/dekern

Vleeshuis
www.museumvleeshuis.be

Rataplan
www.rataplanvzw.be

Budget hoger onderwijs moet omhoog

In de volgende regeerperiode moet het budget voor het hoger onderwijs met tien procent worden opgetrokken. De instellingen zijn daar nu klaar voor, volgens minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a). Vlaanderen moet zo snel mogelijk drie procent van zijn BNP investeren in onderzoek, en dan vooral in de gezondheidszorg en logistiek. Het aantrekken van buitenlandse studenten en vorsers is ook nodig en dat vergt een versoepeling van de taalwetgeving, erkenden Vandenbroucke, minister van wetenschapsbeleid Ceyens en minister-president Peeters. Dat is volgens hen gemakkelijker te realiseren nu de N-VA de regering heeft verlaten.

uit de pers geplukt

15 miljoen euro voor Industriële Wetenschappen UA

De UA krijgt 15 miljoen euro voor haar departement Industriële Wetenschappen. Dat kondigde Vlaams minister-president Kris Peeters aan tijdens de opening van het academiejaar van de Antwerpse Associatie. Antwerpen krijgt op termijn een geacademiseerde opleiding Industriële Wetenschappen. De bestaande opleidingen van de Karel de Grote-Hogeschool en de Artesis Hogeschool fuseren en worden overgenomen door de universiteit. Die richt een nieuwe faculteit Industriële Wetenschappen op en zet daarvoor een nieuw gebouw van 40 miljoen euro neer op de campus Noord. De Vlaamse overheid wil daarvoor dus 15 miljoen euro uittrekken, en de universiteit kan ongeveer hetzelfde bedrag bijpassen, zegt rector Alain Verschoren. "Voor de rest gaan we op zoek naar privé-sponsors uit de bedrijfswereld."

kort over onderwijs

Naar een milieubewust hoger onderwijs

Het Vlaams hoger onderwijs moet meer aandacht hebben voor milieubewustzijn, vindt Vlaams minister van Energie en Leefmilieu Hilde Crevits (CD&V). Elke associatie van hogescholen en universiteiten krijgt dan ook binnen afzienbare termijn een 'ecocampusbegeleider'. Zij wil, in navolging van het succesvolle MOS-project ('Milieuzorg op School'), een gelijkaardig initiatief voor de hogescholen en universiteiten. In eerste instantie wordt 1 875 000 euro uitgetrokken voor de ontwikkeling van het project 'Ecocampus'.

Steeds meer examenbeslissingen betwist

Meer en meer hogeschool- en universiteitsstudenten dienen klacht in tegen examenbeslissingen. De Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen ontving in 2007 89 klachten en in de eerste negen maanden van dit jaar 48. Dat meldt De Juristenkrant. De klachten over de tweede zitting zijn nog niet in de cijfers voor dit jaar opgenomen. Het aandeel van de klachten die ontvankelijk waren, gaat wel in dalende lijn. Het bedroeg in 2007 45 procent; van de verzoekschriften die de raad dit jaar al ontving bleek slechts 37 procent gegrond. De meeste klachten gaan over het (te weinig) aantal punten op een examen. Het zijn de hogeschoolstudenten (65 procent) die de meeste verzoekschriften indienen.

ResPACT-dag

Op 15 november gaat de campagne ResPACT van start. Het is een nationale campagne ter promotie van het Pact van New York dat zegt dat "het hoger onderwijs door middel van alle passende maatregelen en in het bijzonder door de geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs voor een ieder op basis van bekwaamheid toeganke-

lijk dient te worden gemaakt". ResPACT werd opgezet en ondersteund door een hele reeks studenten- en jongerenorganisaties voor de verlaging van de studiekosten voor het hoger onderwijs in België. Op 15 november stellen de organisaties van ResPACT hun gezamenlijke memorandum aan het publiek en de politiek voor.

Knack
presenteert

De Strafste Student 3de zit

Dé breinbreker:
wie wint de
Polo BlueMotion?

Jouw studentenstoten zijn nog straffer?

Sleep eindelijk eens een échte trofee in de wacht en schrijf je nu in op www.destrafstestudent.be. Warm vanaf **15 september** je brains op tijdens de oefenrondes en doe mee aan de echte eindstrijd vanaf **15 oktober**. Daag je tegenstanders uit, speel ze naar huis en keer met een **VW Polo BlueMotion** terug naar je kot! Je maakt ook kans op PlayStation consoles en Buzz! games of één van de vele andere fantastische prijzen.

PlayStation.

Knack

www.destrafstestudent.be

Olympisch goud met een UA-diploma

TEKST: FLORIS GEERTS & LIESELOTTE JOPPEN

FOTO'S BUYS: MAXIE ECKERT

Studeren en topsport: een onverzoenbaar paar?

De Olympische Spelen in Peking waren voor de Belgische delegatie een ramp: slechts twee medailles. Nu is het vooruit kijken naar Londen 2012. Hoe kan de Universiteit Antwerpen bijdragen tot een succes op de Spelen over vier jaar? We polsten bij David Van den Bosch, coördinator 'Interuniversitaire Sport en Topsport', en lieten twee topsporters aan het woord.

In oktober werd het damesteam van de UA tweede op de interuniversitaire wereldkampioenschappen voetbal in Boedapest. Dit is het eerste succesje van de nieuwe topsportcoördinator David Van den Bosch, maar er is nog veel werk aan de winkel. Binnen vier tot vijf jaar wil hij niet alleen een goed systeem voor topsporters uitwerken, maar ook de communicatie rond sport op de UA verbeteren.

Meer en meer topatleten willen sport combineren met universitaire studies.

Onder hen Kimberly Buys, studente Biochemie met een zwemcarrière, en Annick Sevenans, rolstoeltennisster en masterstudente Vergelijkende en Europese Politiek.

De jongedames kunnen een indrukwekkend palmares voorleggen: Annick staat in de top 10 van de Internationale Tennisfederatie en haalde afgelopen zomer op de Paralympics in Peking de achtste finale. Kimberly bereikte verschillende halve finales op Europese en wereldkampioenschappen en heeft meerdere Bel-

gische records op de vlinderslag achter haar naam staan.

PERSONAL TRAINER

Daarvoor staan ze uren op de gravel piste of in hun badpak. Veel tijd voor hun studies blijft er niet over. De UA biedt aan topsportstudenten gelukkig een speciaal statuut waaraan enkele bijzondere faciliteiten verbonden zijn: ze mogen lessen en practica missen en verzetten. Voorts voorziet het examenreglement dat alle studenten met dit statuut recht hebben op inhaalcolleges en hun examens mogen

verplaatsen.

Het topsportstatuut staat nog lang niet op punt. Aan de VUB, bijvoorbeeld, kunnen topsportstudenten over een kinesist, een psycholoog en een trainer beschikken. "Onze universiteit beschikt niet over zulke mensen, maar mochten studenten met zo'n vragen naar ons komen, zal er altijd naar een oplossing gezocht worden", zegt David Van den Bosch.

BEN IK EEN TOPSPORTER?

Jezelf inschrijven in de sportclub en dan

ook om zo'n topsportstatuut solliciteren: zo eenvoudig is het niet. In tegenstelling tot andere universiteiten hanteert de UA geen vaste criteria. Wel komen alle sporters die op de topsportlijst van het Bloso staat en alle leden van het 'Be Gold'-programma van het BOIC in aanmerking voor een topsportstatuut. Andere atleten kunnen in samenspraak met de sportfederatie, de sportclub en de coach een topsportstatuut krijgen. Eens een student dit statuut heeft, volstaat het om ieder academiejaar het statuut te verlengen, op voorwaarde dat ze op hetzelfde niveau hun sport beoefenen. Niet slagen voor een bepaald jaar is dus geen reden om niet meer te voldoen aan het topsportstatuut.

Ook aan Annick en Kimberly werd een topsportstatuut verleend. Annick: "Ik heb binnen het rolstoeltennis een Elite-A statuut, wat mij toelaat om binnen de universiteit een topsportstatuut aan te vragen. Dit Elite-A statuut krijg ik maar van de Vlaamse Liga Gehandicaptensport als ik binnen de top 24 van de wereldranglijst sta." Kimberly is één van de dertien gegadigden die een Bloso-topsportstatuut heeft. Hiervoor komen enkel elitesporters in aanmerking die topresultaten behalen op internationale wedstrijden. "Aan dat Bloso-topsportstatuut hangt wel meer vast. Ik krijg maandelijks een bedrag van

Bloso. Naast mijn trainingskosten kan ik daar bijvoorbeeld ook mijn studio mee betalen."

EEN BEETJE BLOKBEEST OOK

Toch maken de meisjes weinig gebruik van al die voordelen. Kimberly heeft haar jaar in twee gesplitst. "Daarom heb ik nog niet zoveel gebruik moeten maken van mijn statuut om mijn examens te verzetten en lessen te missen. En de keren dat ik er gebruik van moest maken is dat allemaal vrij vlot verlopen." Annick is niet fulltime met sport bezig en schikt zich zoveel mogelijk naar de universiteit. "In mijn discipline zijn er vier *super series* toernooien (*de grandslams van het rolstoeltennis, nvdr.*): in Australië, Engeland, Amerika en Japan. Ik neem enkel deel aan het Engelse. De andere vallen tijdens de examenperiodes, waardoor ik deze aan me voorbij laat gaan. De studie gaat voor."

Maar zijn alle topsporters zo'n ijverige studenten? De slaagkans bij topsportstudenten ligt tien procent hoger dan bij gewone studenten. "Dit is niet omdat professoren topsporters milder beoordelen. Deze studenten hebben over het algemeen meer zelfdiscipline en een beter timemanagement dan hun medestudenten", zegt David Van den Bosch. Angst dat topsporters naar de universiteit komen om zich enkel

te focussen op hun sport, heeft Van den Bosch niet. De topsporters die aan de universiteit studeren zijn immers gemotiveerd om een diploma te halen: "Niet iedereen kan na zijn of haar sportcarrière in de sportwereld terecht. Zo belanden studenten die bewegingswetenschappen studeren meestal in het onderwijs." Daarom wil Van den Bosch alle topsportstudenten regelmatig bij elkaar brengen om op die manier ervaringen te delen en de mogelijkheden na hun topsportcarrière te vergelijken.

TOPSPORT EN BEURZEN

Voorlopig doet de universiteit nog geen financiële toelichting aan de topsportstudenten. Er is namelijk geen afzonderlijk budget voor hen. Dat zit nog steeds onder het 'Algemeen Werkbudget van het Commissariaat voor de Sport van de Universiteit Antwerpen'. Er zijn wel plannen om in de toekomst een beurssysteem uit te werken. Maar eerst moet er een goed topsportklimaat aan de UA zijn. In Nederland, dé sportnatie bij uitstek, zijn er beurzen, al zijn deze niet om van achterover te vallen. Veelal gaat het om een aanmoedigingsbeurs. Aan de Erasmus Universiteit Rotterdam, bijvoorbeeld, krijgen de beste topsportstudenten een beurs van 350 euro.

DAVID VAN DEN BOSCH:

In de VS wordt er te vaak met diploma's gegoocheld om topatleten aan te trekken, terwijl wij topsporters een kans willen geven een diploma te halen.

De *scholarships* die in de VS bestaan, lijken de topsportcoördinator geen goed idee. Daar ligt de nadruk op het sportieve, terwijl het doel van de UA en andere Belgische universiteiten in de eerste plaats is om studenten te laten studeren. "In de VS wordt er te vaak met diploma's gegoocheld om topatleten aan te trekken, terwijl wij topsporters een kans willen geven een diploma te halen", aldus Van den Bosch.

LIEVER ANTWERPEN DAN AMERIKA

Ondanks enkele voorstellen voelt Kimberly zich niet echt groepen om naar de Verenigde Staten te trekken: "In het buitenland staan ze misschien wat verder in het combineren van studeren en topsport. Toch krijg ik in Antwerpen alle mogelijkheden om mezelf verder te ontwikkelen als zwemmer. Mijn kot bevindt zich op vijf minuutjes fietsen van het Wezembergzwembad en daar kan ik ook trainen met Ronald Gaastra, toch een grote naam in de zwemwereld." Voor Annick mag het wel wat verder: "Antwerpen is mijn favoriete stad, want er is altijd wel wat te doen. Toch wil ik elders ook topsport beoefenen. Tot nu toe was tennis vooral ondergeschikt aan het studeren. De meeste toernooien speel ik dan ook in de zomermaanden. Als ik na dit jaar mijn diploma op zak heb, wil ik graag nog gaan bijstuderen. Ik weet nog niet precies wat en waar, maar zeker iets waarbij het tennis echt in de studie verweven is."

LONDEN LONKT

Peking 2008 was voor de twee sportvrouwen een kleine teleurstelling. Kimberly strandde op enkele hondersten van de kwalificatielimiet en werd niet geselecteerd door het BOIC. Kimberly: "Ik heb de spelen maar net gemist en dat was een echte domper. Maar ach, ik heb me er al min of meer bij neergelegd. Ook mijn coach zei me gewoon vier jaar verder te kijken. Het was de bedoeling om in Peking ervaring op te doen en dan in Londen de halve finale of misschien zelfs een finaleplaats te halen. Nu zal ik dat allemaal in één stap moeten doen. (lacht)"

Annick haalde de Paralympics, maar sneuvelde in de achtste finale. "De spelen waren een unieke en onvergetelijke ervaring. Toch ben ik een beetje ontgoocheld. Ik had verder kunnen geraken dan die achtste finale. Het was de eerste keer dat ik op een *centre court* speelde, voor de ogen van zoveel mensen. Dat bezorgde me te veel stress. We werken nu met een vierjarenplan om in Londen een mooie prestatie neer te zetten."

STUDENTENLEVEN

Wanneer andere studenten zich na een avondje stappen waggelend naar hun bed begeven, staat Kimberly alweer klaar op de

startblokken voor een nieuwe ochtendlijke zwemtraining. En tegen de tijd dat de eerste pintjes zijn leeggedronken zit Annick in de tennisclub om haar slagenarsenaal bij te schaven. Blijft er dan nog ergens in die drukke trainingsschema's tijd over om te proeven van het 'echte' studentenleven?

Annick: "Niet echt. Je moet een keuze maken. Kies je voor topsport, dan moet je daar ook volledig voor gaan en dan betekent dat ook dat het echte studentenleven op een laag pitje wordt gezet." En ook Kimberly laat het studentenleven aan zich voorbijgaan: "Omdat ik elke morgen om 6 uur in het zwembad moet liggen, probeer ik ten laatste tegen 22 uur te gaan slapen. Ik heb nog niet geproefd van het studentenleven en weet dus ook niet wat ik mis. Toch denk ik dat dat gemiste studentenle-

ven niet opweegt tegen die onvergetelijke momenten die je als topsporter kan beleven, zoals je land vertegenwoordigen op de Spelen of op wereldkampioenschappen." ►

Voorlopig staat er op de sportwebsite van de UA (www.sportua.be) niet veel informatie over het topsportstatuut. Toch is het de bedoeling dat binnenkort de informatie over het topsportstatuut makkelijk raadpleegbaar wordt via die website. David Van den Bosch wil bovendien de topsporters aan de UA meer in de aandacht brengen, onder andere door regelmatig te berichten over hun sportprestaties. Van den Bosch zegt er in één adem bij dat het niet de bedoeling is om actief topsporters te rekruteren. "Maar onze Universiteit mag wel trots zijn op wat haar studenten op sportief vlak presteren."

TEKST: ARIADNE VAN DEN BROECK

HET STATUUT STUDENT-KUNSTENAAR

Bijzondere faciliteiten voor studenten met talent

Naast topsporters kunnen ook studerende kunstenaars aan onze universiteit een bijzonder statuut aanvragen. Na een positief advies van de commissie Kunst op de Campus voor de plastische kunsten of van de Cultuurcommissie voor de podiumkunsten, kan de 'student-kunstenaar' net zoals de topsporter gebruik maken van een aantal bijzondere faciliteiten. Ook hier gaat het dan vooral om verplaatsingen van examens of uitstel van deelname aan onderwijsactiviteiten.

Het gebruik van deze bijzondere faciliteiten is echter geen afdwingbaar recht. Afspraken in verband met een speciale behandeling van studenten die op topniveau een kunst beoefenen, worden steeds in overleg met de betrokken faculteit gemaakt. Aan de hand van grondige opvolgingsgesprekken en evaluaties gaat men na of een speciale behandeling wel degelijk nodig is. Bovendien blijven de normale examenregels gelden. Het feit dat studenten-kunstenaars niet automatisch kunnen genieten van bijzondere faciliteiten, wil niet zeggen dat ze noodgedwongen in benarde studiesituaties terecht komen. Door de flexibilisering is het immers voor elke student mogelijk om zonder al te veel extra aanvragen zijn studietraject te spreiden.

De mogelijkheid om het statuut van student-kunstenaar aan te vragen, is nog maar een recente ontwikkeling binnen de universiteit. Sinds 2005-2006 is de hele procedure gecentraliseerd bij de dienst Studieadvies en studentenbegeleiding. In datzelfde academiejaar werden de examenfaciliteiten voor kunstbeoefening op topniveau in het Onderwijs- en examenreglement opgenomen.

Studenten-kunstenaars blijken voorlopig nog een zeldzame soort te zijn op onze universiteit. Vorig academiejaar waren slechts drie studenten houder van het bijzondere statuut. Het jaar daarvoor was er niemand ingeschreven en ook nu lijkt het erop dat er geen aanvragen zullen worden ingediend. Toch wil dit niet zeggen dat onze universiteit geen artistieke talenten huisvest. Veel kunstbeoefenaars maken geen gebruik van het statuut omdat ze niet in het vereiste profiel passen of omdat ze hun aanvraag niet tijdig indienden. De vroege inschrijvingsdatum stuit dan ook op heel wat verzet, aangezien het begin oktober nog onvoorspelbaar is wat er eind juni op het programma staat. Geïndividualiseerde trajecten bieden hier een oplossing, al komen zij maar deels tegemoet aan de drukke en variabele planning van een studerende kunstenaar. ■

ARSENAL JULIAN BARNES
AND GUESTS
MIKE LADD 75 JAAR LETTERENHUIS HOUELLEBECQ
KRAKHEIT FRAU | SEBASTIEN TELLIER
THE GERMANS SHAWN SMITH
+PIETER AMPE
GRANT HART | FRANÇOIZ BREUT | VROUWEN & WAANZIN
ANDY YORKE | SLARAFFENLAND | KUNSTBENDE DE LUXE
T.RAUMSCHMIERE
KRISTIE HEMMERECHTS | GUMMBAH | IM JMH BERCKMANS & KAMIEL VANHOLE
MARCEL VANTHILT | CHRISTIAAN WEIJTS BLUE FLAMINGO JOSHUA
STIJN MEURIS
THE YOUNG GODS ARNON
HOW TO SOLVE THE WORLD CONFLICTS IN 22 MINUTES | **GRUNBERG**
LAÏS & LENSKI | DANIEL JOHNSTON
A PLACE TO BURY STRANGERS VEERLE DOBBELAERE
WIM HELSEN
MAURO
WORLD
JOKE VAN LEEUWEN SHEARWATER
TOM LANOYE
MOTTEK TIJS GOLDSCHMIDT MARC REUGEBRINK BENGAL
TOM NAEGELS CSS HERMAN BRUSSELMANS TUNING PEOPLE
DIRK DRAULANS | **GIRLS IN HAWAII**
DE ROOVERS
DESINGEL ANTWERPEN | WWW.DENACHTEN.BE

DE NACHTEN
7 & 8 NOV 2008

HUMO

studio
brussel

JJM

dS
StandAard

de
nieuwe
pers

de
nieuwe
pers

de
nieuwe
pers

de
nieuwe
pers

de
nieuwe
pers

de
nieuwe
pers

de
nieuwe
pers

de
nieuwe
pers

de
nieuwe
pers

Het dodelijke dieet van dokter Suikerbiet

Hoe UA-alumna Manto Tshabalala-Msimang aidsbestrijding bestreed

In 2007 stierven er 350 000 mensen aan aids in Zuid-Afrika. Nog eens 5 700 000 waren besmet met het HIV-virus, becijferde UNAIDS. Dat maakt Zuid-Afrika wereldwijd tot de trieste koploper van zowel het aantal aidsdoden als het aantal HIV-besmettingen. UA-alumna Manto Tshabalala-Msimang wordt mede verantwoordelijk geacht voor het jarenlange rampzalige beleid van de Zuid-Afrikaanse overheid.

In 1999 volgde Thabo Mbeki Nelson Mandela op als president van Zuid-Afrika. Mbeki stelde Tshabalala-Msimang aan als minister van Volksgezondheid. Onder Mandela was zij al viceminister van Justitie. Die positie dankte ze mede aan haar jarenlange inzet binnen het ANC, de verboden partij van Mandela en Mbeki tijdens de apartheid.

De nieuwbakken minister behaalde diploma's overal ter wereld: van Zuid-Afrika tot de Sovjet-Unie en Tanzania. Volgens haar curriculum vitae bekwaamde ze zich in de verloskunde en de gynaecologie. Een vervolmaking volgde op de toenmalige UIA. Tshabalala-Msimang ontving hier een licentiaatsdiploma Openbare Gezondheidszorg in 1980, volgens haar officiële biografie. Over haar passage in Antwerpen is verder weinig bekend.

Opmerkelijk: toen Tshabalala-Msimang afstudeerde in 1980, werkte Peter Piot net zijn doctoraat in de microbiologie af aan de Universiteit Antwerpen. Piot is ondertussen het hoofd van UNAIDS, het agentschap van de VN dat zich inzet in de strijd tegen aids.

LEGE DOOS

Twee maanden geleden trad de Zuid-Afrikaanse president Mbeki af. Hij werd vervangen door Kgalema Motlanthe. Amper twee dagen na zijn aantreden maakte Motlanthe bekend dat hij Manto Tshabalala-Msimang wegpromoveerde tot minister van het Presidentschap, een ministerpost die niet veel meer is dan een lege doos.

"Iedereen was verdomd blij eindelijk van Tshabalala-Msimang af te zijn", vertelt Andrew Warlick. Hij is actief als beleidsonderzoeker voor het Treatment Action Program (TAC) in Zuid-Afrika. Deze ngo probeert de aidsproblematiek in Zuid-Afrika aan te pakken door onder meer voorlichtingscampagnes te organiseren.

"Er is dringend nood aan degelijke voorlichtingscampagnes, net dankzij Tshabalala-Msimang. Zij is er immers in geslaagd om de Zuid-Afrikaanse bevolking negen jaar lang duchtig te desinformeren", aldus Warlick. Niet voor niets kreeg ze de bijnaam dokter Suikerbiet.

Of hij dat eens wil uitleggen. Warlick lacht cynisch: "Tshabalala-Msimang was ervan overtuigd dat een dieet van suikerbieten, citroenen, knoflook, zoete aardappelen en alcohol aidsremmend werkt. Dat doet het dus niet. Toch presteerde ze het om de bevolking dat jarenlang wijs te maken." Professor microbiologie John Moore noemde de aanpak van de aidsproblematiek door Tshabalala-Msimang "dodelijke kwakzalverij".

"SLECHTER IS SIMPELWEG ONMOGELIJK"

Is het een gebrek aan kennis, is het onwil, Warlick weet het ook niet. "Tshabalala-Msimang heeft altijd sterk geloofd in de traditionele Afrikaanse methoden om ziektes te behandelen. Dat die voor het aidsprobleem niet al te effectief blijken, tonen de gruwelijke cijfers van ettelijke honderdduizenden doden per jaar. Ze heeft ook nooit het bestaan van een verband tussen aids en HIV willen toegeven. Vergeet niet: als minister van Volksgezondheid was zij verantwoordelijk voor het welzijn van de Zuid-Afrikanen."

Ondertussen is er met Barbara Hogan een nieuwe minister van Volksgezondheid aangesteld, tot grote opluchting van zowat iedereen die actief betrokken is bij de strijd tegen aids. Warlick: "Het is nog te vroeg om te zeggen of Hogan een goed beleid gaat voeren. Wat ik al wel kan zeggen: slechter dan Tshabalala-Msimang is simpelweg onmogelijk. Zij gaat de geschiedenis in als de slechtste minister van Volksgezondheid ooit." ■

FOTO'S: JORICK MICHIELS

OMDAT DE IMPOSANTE HAL VAN DE MODENATIE EEN SCHOONMAAKBEURT KRIJGT, MOET IK VIA DE NOODTRAP VIJF VERDIEPINGEN KLIMMEN. HET IS DE MOEITE WAARD, WANT ONDER HET DAK BEVINDT ZICH HET WERELDBEKENDE FASHION DEPARTMENT VAN DE ROYAL ACADEMY OF FINE ARTS. ELKE MAAND LOOP IK MEE MET EEN BIJZONDERE OPLEIDING. VANDAAG WORD IK MODEONTWERPER.

Wit

Aan een brede gang die rond de centrale hal gaat, grenzen zeven witte ruimtes. De eerste ruimte is het lerarenlokaal, dat met zijn glazen wand geen geheimen kent. Officieel begint de les om 9u30, maar zoals vaak zien de binnenkomende studenten hun docent koffiedrinken achter het glas in plaats van lesgeven in het klaslokaal. In een volgende ruimte zitten een jongen en een meisje aan één van de vele iMacs. Tussen de computers staat een groepje van zeven bussen haarlak, alsof ze zich van lokaal hebben vergist. Aan de muur hangen posters van shows van Walter Van Beirendonck, het hoofd van de opleiding. Op weg naar het lokaal van klas B van

het eerste jaar kom ik naakte en geklede paspoppen en een stapel stoffen tegen, het residu van een modeshow.

De lijn en de naad

In het klaslokaal zit een gemend gezelschap met iPods in en mutsen op aan hoge witte tafels. Sommigen eten wat, anderen drinken koffie. Vele eerstejaars beschikken over artistieke bagage uit het land van herkomst, in andere kunsten of in mode. Ze komen naar Antwerpen voor de goede naam die de opleiding geniet. De tekeningen aan het prikbord getuigen dan ook van een geoefende hand. Talent wordt hier verwacht, vakmanschap aangeleerd. Dat blijkt uit de ontwerpen die op de tafel

liggen. Inspirerende objecten worden in een losse schets vertaald naar eigenzinnige rokken. Nadat de meeste studenten zijn binnengedruppeld, arriveert ook Nellie Nooren, de docente. Zij deelt mee dat de beslissing over de stof van de rok gevallen is: het is jeans geworden, omdat de Bread and Butter Tradeshow uit Barcelona de stof zal betalen. De studenten die met transparante textiel willen werken reageren teleurgesteld. Mevrouw Nooren moedigt hen aan tot "*transparency in another translation*".

Achtentwintig modeontwerpers begonnen in september aan de opleiding, dertien zullen er dit jaar afstuderen. Waar de eerste bachelor nog twee klassen telt, blijft

er in de tweede bachelor maar één over. Terwijl aan de studenten van het tweede jaar wordt uitgelegd hoe een mouwsplit aan te naaien, kijk ik naar de tekeningen aan hun prikbord. Jeanne d’Arc, Willem van Oranje en Louis XIV hangen er zij aan zij. Het eindwerk draait hier om een door de ontwerper gekozen historische figuur. Behalve de creatie is ook het idee erachter, dat veel onderzoekwerk vereist, belangrijk bij de beoordeling.

Op de daketage, die prachtig uitkijkt over de binnenstad, krijgt ook klas A van het eerste jaar onderricht in technische vaardigheden. Rondom één van de vele naaimachines, waaronder de door Paul van Ostaijen bezongen Singer, verzamelen

de studenten. De uitleg begint vanaf nul. “*This is a spool*”, zegt de docente. “S-P-O-E-L.” S-P-O-O-L kan ook, maar het is de bedoeling dat de buitenlandse modekinderen Nederlands leren.

Tussen kunst en kunde

Wanneer ik het lokaal van klas B weer betreed, verbaast de stilte me. Aan het begin van de lesdag heerste er nog een zekere *laissez faire*, nu zit iedereen gedisciplineerd over zijn schetsboek gebogen. De docente gaat van ontwerper naar ontwerper om commentaar te geven bij de tekeningen. Ze spreekt in aforismen als “*fashion is always about the body*” en “*a skirt is not a tube*”. Ik vraag me af wat mode is en of

klas B de toekomst ervan vorm zal geven. Hun eigen outfits laten vermoeden van wel. De jongens met een rok of een zilveren legging, de meisjes met een joggingbroek of een lang overhemd en de asymmetrische kapsels en de sterke brilmonturen doen mij me wat gewoontjes voelen. Met namen als Claire Michel, Rey Pador, Billie Meskens, Sin Ae Yoo en Mirthe Steyaert lijken ze wel geboren om als label te eindigen.

Arash heeft een tijdje op de UA gezeten. Het verschil is enorm. Op de Modeacademie vind je namelijk geen TD’s, lintjes of studentendopen. Hij vindt modeontwerpers echter geen ras apart, “maar sommigen denken wel met mode de wereld te kunnen veranderen”. Mirthe heeft ook

haar ideaal: ze kijkt er al naar uit haar eigen ontwerpen te kunnen dragen. Voor Anneleen ligt dat anders, ze geeft toe niet alles wat ze ontwerpt draagbaar te vinden. Is mode nu een kunst of een ambacht? Ik leg mijn vraag voor aan mevrouw Nooren. “Wij leiden zeker geen kunstenaars op”, zegt ze. “Mode is gebonden aan seizoenen, aan het modehuis en aan de markt. De vrijheid die een kunstenaar heeft, heeft de modeontwerper niet.” Anderzijds wijst ze op het creatieve proces dat de studenten doormaken: “Mode vereist maturiteit, maar ik hou meer van jongens en meisjes met een onbevangen kijk die hier hun talenten ontdekken.” ■

Tekens aan de wand

TEKST & FOTO'S: MAXIE ECKERT

Grijze huismuren worden muurschilderingen. Geen utopie, maar werkelijkheid, beste lezer. Het project 'Muurvast stripmuren' toont waartoe Vlaamse striptekenaars, illustratoren en cartoonisten in staat zijn. Antwerpen telt op dit moment zes stripmuren, maar er zijn al plannen voor nieuwe werken, onder andere van Jef Nys, bekend van zijn stripheld Jommeke.

Een wandeling, de zogenaamde stripmurenroute, verbindt de kunstwerken met elkaar. *dwars* trok voor u naar 't stad, op zoek naar huizenhoge schatten.

■ Eiermarkt (Boerentoren): Figuren, Jan Van der Veken

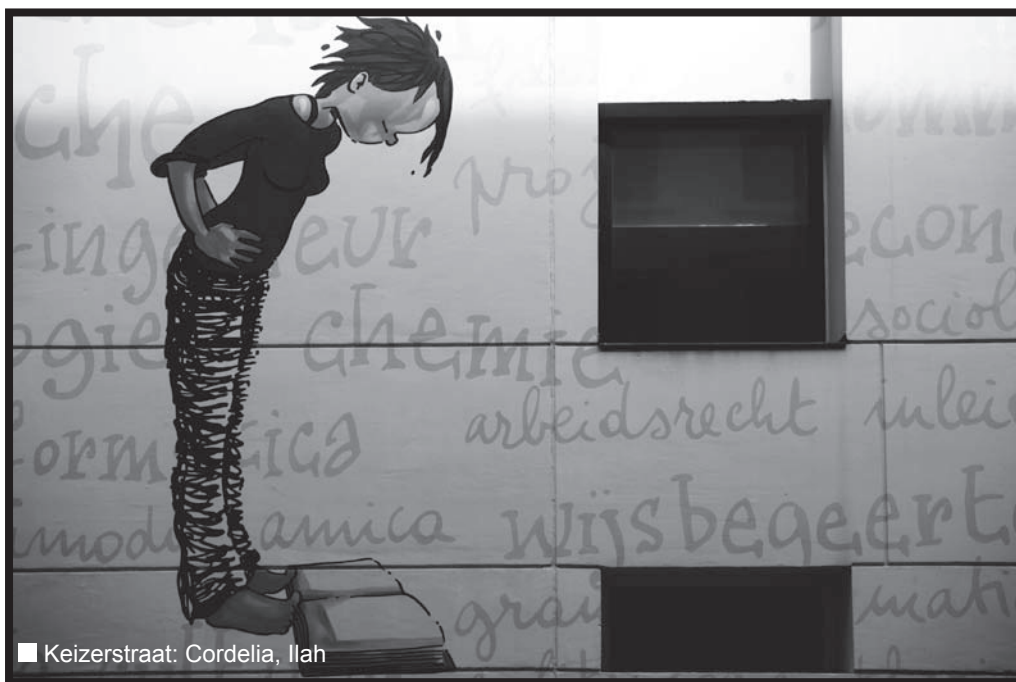

■ Wolstraat: Hendrik Conscience, Jan Bosschaert

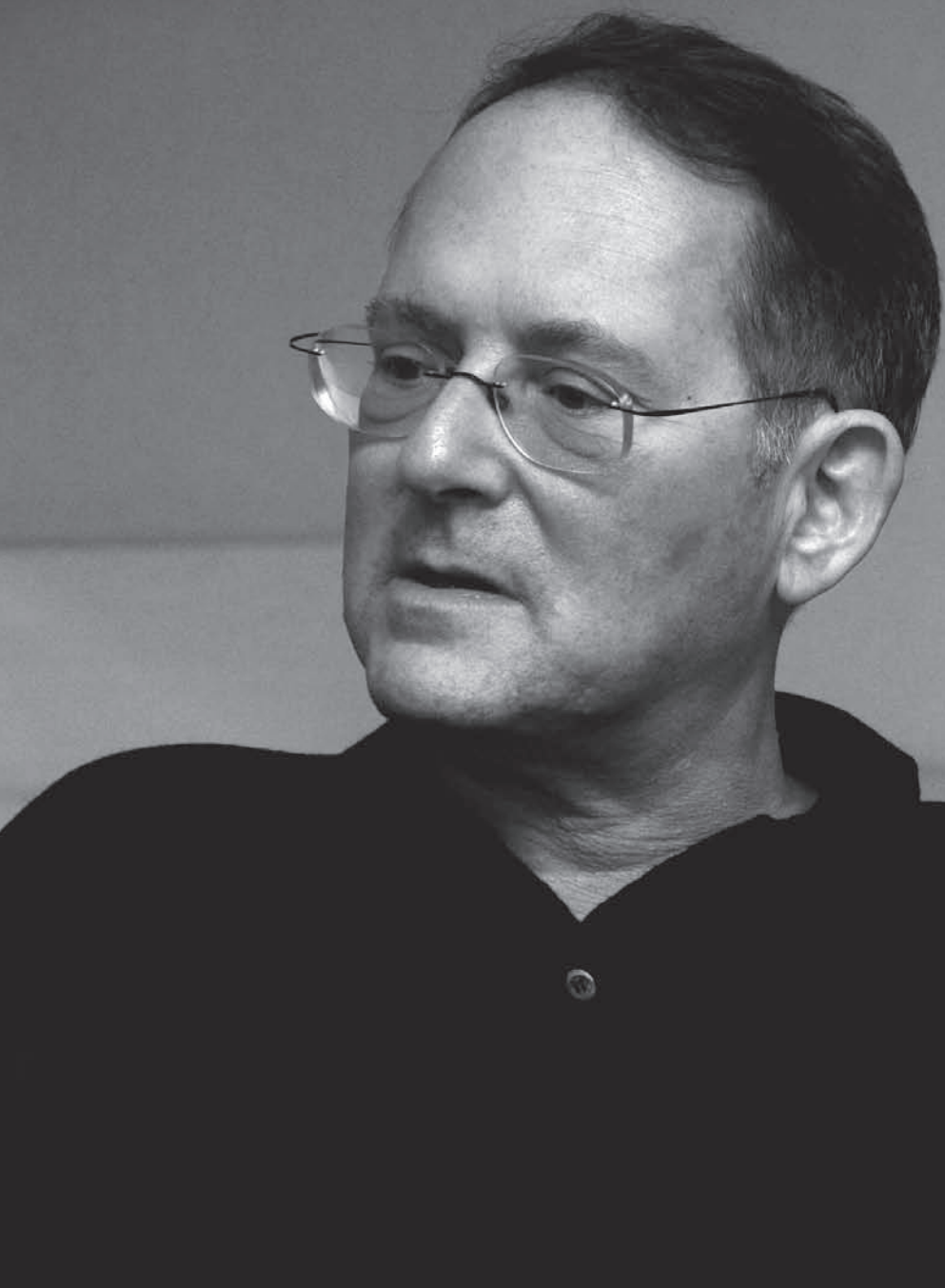
■ Paradijsstraat: Kiekeboe, Merho

■ Keizerstraat: Cordelia, Ilah

■ Korte Ridderstraat: Suske en Wiske op de rug van Sus Antigoon, Willy Vandersteen

Bush

aan het kruis genageld

Interview met Amerikaans onderzoeksjournalist

Craig Unger

TEKST: STIJN COOLS & FOLKER DEBUSSCHER, FOTO'S: MAXIE ECKERT

OF HIJ GEORGE W. BUSH OOIT ONTMOET HEEFT. DE AMERIKAANSE JOUR- NALIST EN SCHRIJVER CRAIG UNGER LACHT ONTSPANNEN. HIJ DIEPT EEN JEUGDHERINNE- RING OP: “IK BEN OOIT MET HEM OP ZOMER- KAMP GEWEEST. IK DENK NIET DAT IK HEM DAAR GESPROKEN HEB.”

Zonde, het had immers uitstekende stof kunnen zijn voor zijn nieuwste boek. In ‘De Ondergang van de familie Bush’ (oorspronkelijke titel: ‘The Fall of the House of Bush’) verhaalt Unger immers de opgang en ondertussen ook weer ondergang van George W. Bush. Hij beschrijft ook hoe machtige figuren in de Amerikaanse politieke klasse democratie ondergeschikt vinden aan hun idee van *the Greater Good*. Gewapend met notitieblok, bandopnemer, kruisbeeld en Amerikaanse vlag onderwierp *dwars* de onderzoeksjournalist aan een kruisverhoor.

U hebt uw jeugd in Texas doorgebracht.

CRAIG UNGER Veel ouders van de kinderen op mijn school werkten voor de oliebedrijven. Ik ben opgegroeid in dat wereldje van olie en geld en wist dat ik er zo snel mogelijk uit wou. Maar dat neemt niet weg dat het me wel boeide: het leerde me hoe macht werkt, hoe de wereld werkt.

Ik kon de Bush-familie al vanop jonge leeftijd volgen. George W. kwam uit een geprivilegieerd nest. Net als ik heeft Bush ook aan Harvard gestudeerd. Na de universiteit is hij gewoon teruggekeerd naar Texas. Hij wou een *redneck* zijn. Dat is de wereld waarin hij zich comfortabel voelt. En dat zegt veel over hem.

EEN BRUGGENHOOFD TUSSEN DE HEER EN DE MACTHIGEN

Was u verrast toen Bush verkozen werd in 2000?

UNGER Het zat er niet aan te komen. De oudere Bush was ook erg verbaasd. Hij achtte eerder zijn andere zoon, Jeb Bush, in staat om president te worden. In 1994 ging Jeb voor gouverneur van Florida en verloor. George was toen kandidaat voor Texas en won. Dat gaf hem een enorme voorsprong.

Bush zou zijn verkiezingsoverwinning te danken hebben aan de evangelicals, of christelijk rechts, en de neo-conservatieven.

UNGER Bush was het perfecte bruggenhoofd tussen die twee groepen. De *neocons* zijn vooral beleidsmakers. Ze moesten echter op zoek naar een achterban om hun beleid te realiseren. De nodige electorale steun kwam er van christelijk rechts. Zij stemden massaal voor Bush.

Wie zijn de neocons precies?

UNGER Het zijn een paar duizend, be-

Er zijn 80 000 000 *evangelicals*.
Dat is de machtigste politieke beweging
in de Verenigde Staten.

hoorlijk machtige, rechtse intellectuele beleidsmakers die weinig genuanceerd over de wereld denken. De Verenigde Staten is voor hen “het machtige gidsland”. Medio jaren tachtig, met de Sovjet-Unie als grote tegenstander, konden ze zich uitstekend profileren. Na de val van het Sovjetrijk moest er op zoek gegaan worden naar een nieuwe vijand. Saddam Hussein mocht die rol vervullen.

Vanaf 1992, toen Cheney minister van Defensie was, zijn de *neocons* beleidsnota’s beginnen te schrijven. Daarin werd een nieuwe visie op de Amerikaanse macht gepresenteerd. Centraal stond een democratisering van het Midden-Oosten. Ze dachten dat ze met het Midden-Oosten konden doen wat er met West-Europa gebeurd is na de Tweede Wereldoorlog. Dat was een belachelijk idee. Met Irak hoopten ze iets in gang te zetten. Iran was het uiteindelijke doelwit. De *neocons* geloven nog steeds dat ze goed bezig zijn in het Midden-Oosten.

En dan is er nog christelijk rechts.

UNGER Er zijn 80 000 000 Amerikanen die zich tot de *evangelicals* rekenen. Dat is de machtigste politieke beweging in de Verenigde Staten...

Politieke beweging? Bedoelt u niet religieuze beweging?

UNGER Het is een gepolitiseerde religieuze beweging. De christelijk rechtse tradi-

tie gaat terug tot de eerste kolonisten die zich hier kwamen vestigen: puriteinse, diepgelovige Britten. Christelijk rechts zit in het DNA van de Amerikanen. Toen abortus gelegaliseerd werd door het vonnis in de rechtzaak ‘Roe vs. Wade’ in 1973, is christelijk rechts zich fatsoenlijk beginnen te organiseren.

Voorheen werden ze geridiculiseerd als rechts, achterlijk, antiwetenschappelijk en dergelijke meer. Dat stak. Onder leiding van mensen als *televangelist* Jerry Fallwell werd een enorme, machtige organisatie uitgebouwd die over onder meer universiteiten en denktanks beschikt. Politieke macht ontbrak echter, tot het huwelijk met de *neocons*.

Bush was onervaren toen hij in het Witte Huis kwam en werd bovendien gedictieerd door de neocons en zijn christelijk rechtse achterban. Is hij eigenlijk ooit meer dan een handpomp van die twee partijen geweest?

UNGER Hij moest uiteindelijk wel de beslissingen maken en de verantwoordelijkheid opnemen. Ik denk dat hij zich vooral ziet als een *evangelical* die president werd. Maar de informatie die op dagelijkse basis betrokken werd bij zijn beslissingen, werd vooral bepaald door Dick Cheney.

Cheney is zowat de machtigste vicepresident van de Verenigde Staten ooit. Er zijn normaal gezien amper officiële taken voor de vicepresident; het is vooral naar begrafenissen gaan. Maar Cheney is enorm belangrijk geweest.

Hij heeft altijd al goed samengewerkt met de neoconservatieven. Hij geloofde in een sterke uitvoerende macht. Het Watergateschandaal zag hij bijvoorbeeld als een aanval op de macht van het presidentschap. Hij wilde dat rechtzetten. Kijk maar naar de martelpraktijken in Guantanamo Bay. Dat is een uitholling van de Amerikaanse grondwet.

Waren de neocons en christelijk rechts eigenlijk gebaat bij de aanslagen van 9/11?

UNGER Absoluut. Maar de plannen voor een inval in Irak bijvoorbeeld lagen al veel langer vast. Beleidsdocumenten uit 1992 vormen de basis voor een inval. Dan is er ook nog het beruchte inbraakverhaal.

Op 1 januari 2001 was er een inbraak bij de ambassade van Niger in Rome. Er werden wat documenten gestolen, waaronder briefpapier en dergelijke. Die documenten zijn in handen van de neocons gekomen en werden vervolgens vervalst om aan te tonen dat Saddam uranium had aangekocht van Niger.

Zelfs vóór Bush president werd, werden

er dus documenten gefabriceerd om de oorlog in Irak te starten. Dat was negen maanden voor 9/11. Wat je ook zag was dat de neocons de inlichtingendiensten overnamen.

Ondertussen is de populariteit van de Bushadministratie tanende.

UNGER Het leven is gewoon moeilijker geworden voor veel mensen. En Bush is daar deels verantwoordelijk voor. We zijn verslaafd aan olie en de Amerikaanse macht is over zijn hoogtepunt heen. Het is een historische ommekeer. De banken worden opgekocht, onze handelsbalans staat in het rood. Het Midden-Oosten en

China zijn fel aan het opkomen. Toen ik opgroeide leerde ik dat de wereldhoofdsteden Parijs, Londen en Rome waren. Nu zijn dat Abu Dhabi, Dubai en Sjanghai.

ANDER EN BETER, OF ALLESZINS ANDER

Zou er onder McCain eigenlijk een verandering komen? Onderhoudt hij ook innige banden met de neocons en christelijk rechts?

UNGER Tijdens de voorverkiezingen waren er niet echt kandidaten die beide partijen aanstonden. Mike Huckabee was zowat

de enige die een echte *evangelical* was. McCain heeft zich gedistantieerd van christelijk rechts in 2000. Hij noemde ze toen *“agents of intolerance”*. Nu had hij hun steun echter duidelijk nodig. Hij heeft dan een speech gegeven aan de Liberty University, het bolwerk van *televangelist* Jerry Fallwell.

Wat echt geholpen heeft, is het aanstellen van Sarah Palin als vicepresidentskandidaat. Wat houdt christelijk rechts toch van haar. Als ze een speech geeft komen er 60 000 mensen opdagen, opnieuw en opnieuw. Het resultaat is dat christelijk rechts nu sterk achter McCain staat. De economische crisis is echter zo machtig dat dat een doorslaggevende factor kan worden in de verkiezingen.

Beleid wordt terug belangrijker dan plat populisme en religieus geleuter?

UNGER Mocht er geen economische crisis zijn geweest, dan denk ik dat McCain wel zou winnen. En hij zou onder andere winnen omdat mensen houden van Sarah Palin. Ze zegt dingen als *“you betcha, we’ve got to support the average American soccer-mom”*. En de mensen houden ervan. Ze kijken niet naar het beleid. Dat is vreselijk.

Ik heb heel veel evangelische christenen geïnterviewd. Ik heb gevraagd: hoe kun je voor Bush stemmen, die belastingverminderingen geeft aan miljonairs, zeker

als je familie hard werkt en moeilijk rond komt. Dat gaat toch in tegen je klassenbelang. Dan kreeg ik te horen: jij begrijpt het echt niet. Bush is één van ons. Hij is een *evangelical*. Dáár gaat het om.

Een kritische blik ontbreekt?

UNGER Ook de media in de VS zijn een ramp. Het is echt vreselijk. *We’re drowning in a sea of crap*. We hebben vijfhonderd kanalen op tv, we hebben duizenden radiostations, en er zijn miljarden pagina’s op het internet. Maar het nationale debat wordt gevoerd door vijf of zes grote mediaconglomeraten. In de praktijk zijn er echt heel weinig stemmen die iets verschillend vertellen. Dat is één element.

Een tweede element is dat verslaggevers vaak opportunistische carrièrejagers zijn in Washington. De meeste reporters hebben twee bazen: de mensen die hen betalen en hun bronnen. En als je geen goede bronnen hebt, dan heb je geen goede carrière. Dus als Dick Cheney je opbelt, dan kun je een ster zijn. Maar als je kritisch schrijft over Dick Cheney, dan is het mogelijk dat hij nooit meer met je praat.

Eigenlijk word je niets meer dan een spreekbuis. Dat gebeurde met The New York Times en The Washington Post. Dat Fox News van Rupert Murdoch erg rechts is, begrijpen de meeste mensen wel. Maar The New York Times en The Washington Post worden wel als links beschouwd. En

nu hebben ze *neocons* die stukken voor hun schrijven.

Heeft Dick Cheney u trouwens ooit opgebeld?

UNGER Nee.

Maar u bent er probleemloos in geslaagd uw boek te publiceren?

UNGER Ja, maar je wordt gemarginaliseerd. Ik werk bij een groot Amerikaans tijdschrift (*Vanity Fair*, *nvdr.*) en daar zijn ze erg goed voor mij. Maar ik meng me dan ook niet in het nationale debat.

Maar als Michael Moore besluit een documentaire te maken grotendeels gebaseerd op uw laatste boek ('Farenheit 9/11', gebaseerd op 'House of Bush, House of Saud'), dan kunt u toch niet zeggen dat u zich niet in het debat mengt.

UNGER Die documentaire was best wel succesvol, ja. Ik was echt enorm blij. Maar het is moeilijk, en dat gebeurt ook niet vaak en niet genoeg. Bush is tenslotte herverkozen in 2004.

Zou de verkiezing van Obama iets veranderen?

UNGER Als McCain verkozen wordt, dan is mijn grootste angst het bombarderen van Iran, een soort voortzetting van de neoconvisie van de reconversie van het Midden-Oosten. Iran bombarderen zou een echte catastrofe zijn. De prijs voor olie zou omhoog gaan tot 300 dollar per vat.

Obama zou Iran niet bombarderen?

UNGER Ik denk het niet. Ik hoop het niet. Ik denk dat Obama niet zo slecht zou zijn.

Tot slot: is het christenfundamentalisme gevaarlijker voor de VS dan het moslimfundamentalisme?

UNGER Ja, dat denk ik wel. En ik woon maar vijf blokken van Ground Zero. Al-Qaida is volgens mij nog steeds een bedreiging, maar ze geraken de oceaan niet meer over. Ze hebben één ongelooflijk spectaculair ding gedaan.

Ze zouden New York kunnen vernietigen met een paar bommen in de metro's – ik zou niet zien hoe dat tegen te houden valt – maar dat is niet gebeurd. Ik denk wel dat ze een echte bedreiging vormen in Pakistan en Afghanistan.

Wij Amerikanen zijn enorm beschadigd door wat we onszelf aangedaan hebben. Aan de ene kant is er de economische realiteit die ons nu in het gezicht staart, een gevolg van ons energiebeleid en de deregulering en vrijheid van Wall Street. Aan de andere kant is er het besef dat onze grondwet stukje bij beetje ontmanteld wordt. Het is moeilijk te zeggen hoe blijvend de schade is. Het is in ieder geval niet meer Saddam Hussein die mensen martelt, maar onze eigen overheid in Guantanamo Bay. ■

CULTUUR

Strook

'Iron Man' (2008)

We leven in het tijdperk van de superheld. Verfilmingen van comics zijn sinds eind vorige eeuw sterk in opgang, en zeker Marvel heeft de smaak te pakken. De hype resulteerde al in verfilmingen van onder andere Spiderman, The Fantastic Four, The Hulk en X-Men. Volgende in het rijtje is Iron Man. Deze superheld verschilt wel een beetje van zijn lotgenoten: mens-achter-de-held Tony Stark wordt niet genetisch gemanipuleerd of gebeten door een spin. Deze knappe kop bouwt zichzelf een *state-of-the-art*-superheldenoutfit, en redt de wereld van een aantal lastige terroristen. Deze metamorfose gaat gepaard met de transformatie van egocentrische wapenontwerper tot altruïstische superman. Een verhaal met vele clichés, dat toch blijft boeien. Je hoeft zelfs niet meer te wachten op de DVD-release. En zet je schrap: 'Iron Man 2' wordt verwacht in 2010 en 'Iron Man 3' is gepland voor 2012.

Regie: Jon Favreau

Met: Robert Downey Jr., Gwyneth Paltrow & Terrence Howard

Confuse The Cat

Spoed u vrijdag 17 november richting TRIX, want dan stelt Confuse The Cat zijn nieuwe plaat voor. Deze Limburgse formatie is sinds 2002 bezig aan een bescheiden opmars en kende al radiosucces met de single 'Akela' uit hun vorige album. De nieuwe plaat heet 'Kericky' (geproduceerd door Mr Shameboy himself) en belooft weer een staaltje emotionele rock met een stevige portie invloeden uit de *eighties*. Johnny Berlin, een andere Belgische band en bekend van de single 'Four', vormt het voorprogramma. Kaarten koop je aan de kassa, maar op voorhand reserveren is verplicht.

Kings of Leon

Met hun vierde album in vijf jaar tijd lijkt de grote doorbraak van Kings Of Leon er helemaal aan te komen, ook al is deze plaat de minste van de vier. Aan de eerste nummers op 'Only by the Night' ligt het allicht niet: 'Closer' klinkt immers als vanouds en is een geweldige opener, 'Crawl' dendert op een *distortion bass* en 'Sex on fire' is een geweldige radiohit. Daarna lijken de Kings echter zowaar stadionallures te hebben gekregen. In het voorprogramma spelen van U2 doet blijkbaar wat met een mens. 'Use Somebody' is een meezinger van jewelste ("I hope it's going to make you notice someone like me"), maar wel een zeer mooie. Dat niets wordt geschuwd blijkt uit '17', dat een intro heeft gekregen die lijkt te zijn weggelopen uit één of andere kerstsong. Een absoluut dieptepunt is dan weer het nummer 'I Want You'. Beterschap is er daarna in de vorm van 'Be Somebody', met zijn opzweepende drum: "locking down the door / with the rhythm and rhyme / I loosen my tie". Dat er bij hun komende optredens meer meegezongen zal worden dan ooit tevoren ligt voor de hand. Al zal dat dan wel voor sfeer zorgen, wij blijven toch meer fan van hun oudere werk.

‘Wild Card: Tanzania’

Studenten Biologie met Ramsey Nasr op expeditie, en op Canvas

Biologen lijken vaak maar een beetje te lopen, tussen dieren en de potjes waarin die dieren en hun onderdelen even later verdwijnen. Een tv-ploeg van Canvas en woordkunstenaar Ramsey Nasr liepen graag mee. Met 35 biologiestudenten van de UA trokken ze in juli naar Tanzania. “Helemaal vrijblijvend is dat turen in de natuur niet”, benadrukt student en insectenliefhebber Peter Van den Ende. “Biologisch onderzoek kan ingezet worden voor ontwikkelingshulp.” De vijfdelige documentaire ‘Wild card: Tanzania’ verschijnt vanaf 20 november op Canvas. *dwars* geeft een voorsmaakje.

TEKST: KIRSTEN CORNELISSEN

FOTO: LAURA MEYVIS (P.25) & JORICK MICHIELS

Hanne van Bavel, Evelien De Groot en Peter Van den Ende zitten in de derde bachelor Biologie en konden kiezen uit een laboratoriumstage, een mariene stage in Noord-Frankrijk, een stage in de Alpen en een tropische expeditie in Tanzania. Onder leiding van professor Herwig Leirs verkenden ze afgelopen zomer met 28 Tanzaniaanse studenten de fauna en flora van de savanne, de mangrove, het bergwoud en de kust. Daar voerden ze enkele veldstudies uit. “Wij hebben bijvoorbeeld het gedrag geobserveerd van apen die rond de campus leven”, licht Evelien toe. “Met hoeveel zijn ze? Wie leeft aan de rand van de groep: de oudere apen of de jonge? En wie mag het eerst met het eten gaan lopen? Zijn ze individualisten of meer op de groep gericht?”

Door zo'n microproject uit te voeren, leren de studenten zorgvuldig rapporteren en merken ze dat hun theoretische plannen vaak niet zo gemakkelijk uit te voeren zijn: “Je moet flexibel en creatief zijn, want de natuur luistert niet. Zochten we apen, dan moesten we bijvoorbeeld eerst de honden wegjagen. Mensen zien ons dan rondlopen als rare kwieten. Het eigenlijke werk begint echter pas vooral na het veldwerk, als we op onze computer de gegevens verwerken.”

ASTRONAUT OP INSECTENJACHT

Welke scène willen de studenten absoluut op

tv zien? “Het moment waarop de Tanzaniaanse studenten volksliederen zingen. De blik van de bewoners wanneer we binnenwandelen in hun dorp, verzonken in de modder. En de insecten, natuurlijk.” De andere studenten lachen eens, maar Peter geeft niet op: “Als je naar de jungle gaat, weet je op voorhand dat je leeuwen en opengereten giraffen zal zien. Ik ga net op zoek naar het onverwachte: insecten, met hun excentrieke vormen. Dan waan ik me een astronaut op een andere planeet.”

De samenwerking met de Tanzaniaanse studenten was eveneens leerrijk, omwille van hun andere culturele achtergrond. “Die studenten hebben een polé-polémentaliteit en willen het allemaal rustiger aanpakken”, vertelt Peter. Docent Herwig Leirs merkt ook op dat de Tanzaniaanse studenten het niet gewend zijn om de uitleg van specialisten openlijk in vraag te stellen, terwijl de Belgische professoren die kritische houding juist stimuleren. Bovendien hebben die studenten een andere opleiding gevolgd, Wildlife Management, waardoor ze de natuur bekijken vanuit een meer pragmatische invalshoek. Ze vragen zich af hoe ze een natuurpark moeten beheren en hoe ze toeristen kunnen lokken.

TE GRABBEL OP TV

De tv-ploeg heeft volgens Herwig Leirs het normale verloop van de stage niet belemmerd. “Vooraf hadden we hen uitgebreid

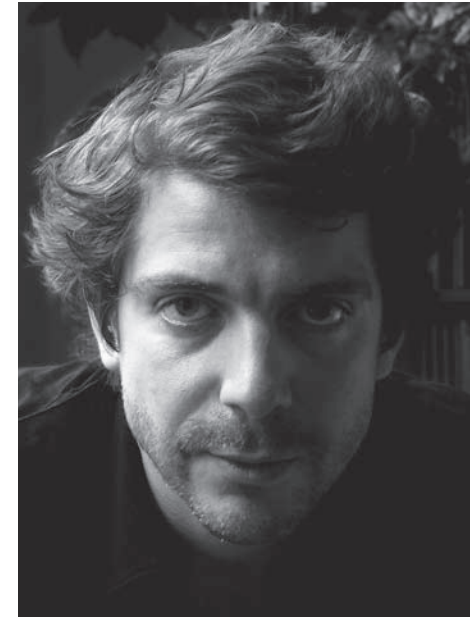
geïnformeerd over de stage. Het gezelschap van een camera wende vlug.” Eerst wilden sommige studenten liever niet dat de intense ervaring van hun eerste bezoek aan Afrika te grabbel zou worden gegooid voor het grote publiek. “Maar uiteindelijk beseft je dat de camera's onze stage veel indringender kunnen vastleggen dan onze eigen foto's stellen”, aldus Hanne.

En die documentaire zal de UA en haar opleiding Biologie wel flink wat publiciteit opleveren. “We hebben een heel goed visitatierapport gekregen en onze opleiding trekt ook veel studenten”, stelt Herwig Leirs. “We hebben de beste opleiding in Vlaanderen. De opmerking die de visitatiecommissie wel maakte, is dat we onze troeven onvoldoende kenbaar wisten te maken. Daar komt nu verandering in.”

RAMSEY NASR OVER 'WILD CARD'

Meneer Nasr, u was stadsdichter van Antwerpen. De combinatie van poëzie en biologie ligt niet voor de hand. Waarom kreeg u een 'wild card' om op expeditie te gaan?

RAMSEY NASR Het is eerder de combinatie dagboek en biologie. Ik ben vorig jaar met de UA meegeweest naar Spitsbergen. De dagboekfragmenten die ik daar maakte zijn later gebruikt voor een voorstelling in de Bourla. In deze expeditie loopt mijn dagboek als een

RAMSEY NASR:

**BIOLOGEN EN KUNSTENAARS
LOPEN ROND ALS KLEINE
KINDEREN; IK VERGELIJK
ZE DAN OOK MET ONNOZELAARS**

rode draad door de documentaire. Ze hebben me niet enkel gevraagd voor de expedities omdat ik de gewoonte heb een dagboek bij te houden, maar ook omdat ik een passie heb voor biologie. Vroeger wou ik alles worden, ook bioloog. Ik ben dan ook enorm dankbaar dat ik, als geïnteresseerde leek, meekon.

Verschildt de manier waarop een kunstenaar de ex-

editie beleeft erg van hoe studenten Biologie naar de natuur kijken?

NASR Ja, die vergelijking van percepties is de inzet van elke aflevering. Tussen mens en dier zijn er verschillen en overeenkomsten, maar ook tussen biologen en kunstenaars, of zeg maar de 'normale' mensen.

Hoe biologen kijken naar de onderdelen van een rat, als die gevangen is en in potjes en buisjes verdwijnt. En wanneer ze daarna koelbloedig zeggen dat ze ook ratten hebben gehad als huisdier: dat is iets heel raars. Eén van de studenten is helemaal gek van insecten; hij beschrijft een kakkerlak alsof het over een geliefde gaat, met zijn "prachtige thorax" en die "schitterende voelsprietten".

Als een kunstenaar?

NASR Inderdaad, alles is mooi voor de bioloog. Soms vraag je je af wat biologen nu precies doen: ze nemen de temperatuur op van libellen of staan onder een boom te kijken of er vleermuizen zijn, tot hun zaklamp leeg is. Weten dat mannelijke libellen een hogere lichaamstemperatuur hebben dan de vrouwtjes heeft misschien geen nut. Maar er is een verschil tussen nut en zin. Zowel biologen als kunstenaars willen de wetten van het leven ontrafelen en daardoor zin geven aan banale dingen, die je soms zelfs tot wanhoop drijven. De nieuwsgierigheid van de kunstenaar en de

bioloog verleren vele mensen. Biologen en kunstenaars lopen rond als kleine kinderen; ik vergelijk ze dan ook met onnozelaars.

Er verschijnen wel heel veel reisprogramma's en documentaires de laatste tijd. Wat maakt deze documentaire anders?

NASR Hij zal zeker verschillen van de andere reisprogramma's, want dat is het helemaal niet. Wat zijn de verwachtingen van die studenten? Wat is hun opdracht in de eenentwintigste eeuw? Hoe moeten we met de natuur omgaan? Dat zijn wezenlijke vragen, en entertainment is dan niet het doel. Het is dus absoluut geen 'Het leven zoals het is'. Wat er gebeurt in de tenten van de studenten is gewoon niet interessant. Tegenwoordig lijken wetenschappelijke programma's vaak op een zoet kinderverhaal, alsof het een grote gezellige dierenwereld is waarin we elkaar kunnen knuffelen.

Zou u nog bioloog willen worden, als dat kon?

NASR Het is zwaarder dan je denkt. Je moet de natuur bestuderen, maar die valt niet te controleren. De stage in Tanzania is mijn manier van studeren en een grote inspiratiebron. Het systeem begrijpen is misschien wel de enige drijfveer die ik als kunstenaar heb. ■

N.B. De vijfdelige documentaire 'Wildcard: Tanzania' is elke donderdag te zien op Canvas vanaf 20 november, telkens om 21u10. Parallel aan de serie verschijnt het dagboek 'Homo Safaricus' van Ramsey Nasr bij De Bezige Bij. Het boek kost zo'n 20 euro, maar studenten krijgen een korting van 20 procent. Ramsey Nasr zal de documentaire half november in 'De laatste show' voorstellen.

De UA zendt haar cultuurmissionaris

Linda Schools wil u bekeren

TEKST: ARIADNE VAN DEN BROECK, FOTO: LAURA MEYVIS, ILLUSTRATIE: SEBASTIEN GREFFE

Een vrouw met een hart voor studenten en een passie voor cultuur. Linda Schools waagde zich deze zomer aan een nieuwe functie bij de UA en voelde zich meteen op haar plaats. Als cultuurfunctionaris opent zij studenten de deur naar allerlei kunstzinnige activiteiten en vult zo met plezier het gat in uw cultuur. *dwers* ging polsen naar haar ambitieuze toekomstplannen op de Cultuurdienst.

CONCEPTUELE KUNST VAN UNIVERSITEITSSTUDENTEN ZEER MATIG ONTVANGEN

“Ik beschouw mijn taak in de eerste plaats als een ondersteunende functie”, zegt Linda Schools. Ze wil de culturele participatie onder de studenten zoveel mogelijk vergroten, bijvoorbeeld door te voorzien in een goedkoop tarief voor artistieke activiteiten en de Antwerpse culturele agenda op een toegankelijke manier onder de aandacht te brengen. Dit alles gebeurt zo veel mogelijk in samenspraak met de studenten zelf. Hebben zij een leuk idee voor een cultuurgereleerde activiteit, dan kunnen zij dit naar voren brengen en wordt er op hoger niveau bemiddeld over de praktische en financiële mogelijkheden.

“Vaak is cultuur onder de studenten enkel toegankelijk voor clubleden, maar daar wil ik verandering in brengen. Antwerpen moet niet alleen een metropool zijn, maar ook een echte studentenstad. De cultuurcheques zijn zeker een stap in de goede richting, maar er zijn meer projecten nodig om cultuur stevig te verankeren in de drukke agenda van de Antwerpse student.”

PROEVEN HOE CULTUUR SMAAKT

Linda Schools maakt deel uit van de recentelijk opgestarte Cultuurdienst, die op zijn beurt tot het Departement Studentgerichte Diensten behoort. Het voornaamste opzet van de Cultuurdienst is bijdragen tot een hoogwaardige cultuurbeleving door de stu-

denten, via promotie en een efficiënte communicatie met culturele instanties. Nieuwe initiatieven zijn onontbeerlijk om deze doelstelling te realiseren en zijn dan ook prioriteit nummer één op de uitgebreide *to do-list* van Linda Schools.

Eén van die projecten-in-de-maak is het CookBook, een kookboek met eenvoudige maar erg smakelijke recepten uit landen

■ Linda Schools

“Studenten verdienen de kans om hun culturele projecten gerealiseerd te zien. Als cultuurfunctionaris probeer ik op dat vlak zoveel mogelijk een handje toe te steken.”

die grenzen aan de wereldzeeën. Het project is een roep naar meer verdraagzaamheid; het vestigt de aandacht op culturele diversiteit en hoe die een verrijking vormt voor onze Westerse samenleving. Deze lekkernijenbundel wordt op 13 november om 16 uur voorgesteld en gratis uitgedeeld aan studenten en personeel in de aula Rector Dhanis op de Stadscampus. Maar laat dit nog maar het begin zijn van de grootse toekomstplannen van de cultuurfunctionaris. “Ik ben momenteel volop bezig met de praktische uitwerking van een aantal bijzondere ideeën. Zo hoop ik een indrukwek-

kend toneelspektakel naar hier te halen en worden de plannen om het Glazen Huis van Studio Brussel volgend jaar in Antwerpen te stationeren steeds concreter. We wachten nog op enkele goedkeuringen van hogere hand, maar onze cultuurgezinde rector is in ieder geval al bereid om een paar dagen zonder al te veel eten en drinken in het Huis te vertoeven!”

OPERATIE ‘RED HET SPAARVARKEN’

Engagement is Linda Schools in ieder geval niet vreemd. Tussen het brainstormen en bemiddelen door, gooit ze zich ook volledig in de strijd tegen dure evenemententickets. Het ziet er naaruit dat een gapend gat in de portemonnee niet langer het souvenir zal zijn van een avondje Night of the Proms of van andere concerten; prijzen gaan hier namelijk drastisch dalen. Ook theaterfanaten zullen aan hun trekken komen, want het Toneelhuis biedt studenten gratis try-outs aan en de onderhandelingen met andere prestigi-

euze cultuurhuizen zoals de Vlaamse Opera zijn volop bezig.

CULTUURBARBAREN, BEKEER U!

Wanneer we Linda Schools vragen naar haar persoonlijke band met cultuur, somt ze een indrukwekkende lijst van werkervaringen in de artistieke branche op, van een job bij VRT tot de organisatie van het Festival van Vlaanderen, de Cultuurmarkt en Dorp op Stap. En haar favoriete cultuuruitstap? “Dat is gegarandeerd een klassiek concert”, glimlacht de cultuurfunctionaris. “Muziek scoort trouwens nog steeds het hoogst wat betreft populariteit onder de studenten, hoewel we stilaan merken dat ook theater en opera geliefde kunsten zijn.”

De komende maanden zal deze gedreven dame zich voornamelijk cultuurmissionaris wanen, want zonder propaganda geen publiek. “Vooral op de buitencampusen heb ik nog heel wat werk voor de boeg, daar is cultuur meer een ver-van-mijn-bed-show dan op de Stadscampus. Maar via ons aantrekkelijk aanbod en strategisch geplaatste flyerdisplays zal daar snel verandering in komen.” Cultuurbarbaren zullen voortaan dus een uitgestorven ras zijn aan onze universiteit, dankzij een stevige portie kunsten en talent, op een zilveren schotelje gepresenteerd door de Cultuurdienst. Alstublieft! ■

Indien je contact wil opnemen met de cultuurfunctionaris, kan je terecht op het nummer 03/820 24 96 of het e-mailadres linda.schools@ua.ac.be. Haar kantoor bevindt zich op Campus Drie Eiken in lokaal D.G.003 (gebouw G). Als je graag de presentatie en receptie van het CookBook wil bijwonen op 13 november om 16 uur in aula Rector Dhanis, stuur je best vóór 1 november een e-mail naar linda.schools@ua.ac.be. Het CookBook zal gratis uitgedeeld worden aan de aanwezigen!

dossier

Studenten - ondernemers?

De experts aan het woord

TEKST: STIJN COOLS & TOM VINGERHOETS, FOTO: MAXIE ECKERT, ILLUSTRATIE: SEBASTIEN GREFFE

Een Porsche of vijf in de garage, een hele resem buitenverblijven en iedere dag een champagneontbijt, wie zou daar nee tegen zeggen? Het loon van de gemiddelde studentenbaan is daar echter lang niet voldoende voor. Wanhoop echter niet: je kunt altijd ondernemer worden.

In het dossier 'Studenten-Ondernemers' neemt *dwars* het fenomeen ondernemerschap bij studenten onder de loep. Na het interview met Jan Vereecke - één van de oprichters van de Night of The Proms en toenmalig studentenondernemer - laat *dwars* in dit nummer een aantal experts aan het woord.

"Sommige studenten komen naar mij en zeggen: professor, ik wil ondernemen. Dan vraag ik: in wat? En dan staan ze met hun mond vol tanden." Aan de lijn hangt professor Hans Crijns. Hij verrichtte onderzoek naar ondernemerschap in Vlaanderen en legt meteen het allereerste pijnpunt van iedere beginnende ondernemer bloot: het ontbreken van een goed product.

Hetzelfde verhaal horen we bij Sven De Vocht

en Brenda Lioris. Zij begeleiden startende ondernemers voor de Antwerpse Kamer van Koophandel. "Een starter gaat het nooit halen door een voordelige prijspolitiek te hanteren. Beginnende ondernemers hebben vaak geen goede contacten om goedkoper te werken dan de concurrentie. Creativiteit is een must."

De Vocht: "Als je student bent, dan moet je je differentiëren met je product. De 'calm blue ocean'-strategie heet dat dan: zorg ervoor dat er niemand is die met hetzelfde bezig is. Wees origineel! Dat hoeft dan nog geen groots idee te zijn. Kijk naar eBay. Dat is ontstaan uit een heel simpel online forum. Ik heb een poppetje, jij hebt een poppetje, laten we dat ruilen. Meer was dat niet."

Lioris waarschuwt echter: "Met een goed

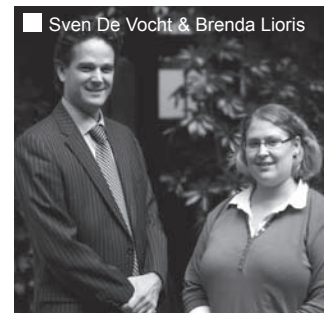
idee alleen haal je het niet. Je moet van dat idee ook een opportuniteit maken. Dat is niet eenvoudig. Een goed businessplan is dan ook nodig." De Vocht: "Uiteraard moet je een startkapitaal hebben. We zien dat het voor veel beginnende ondernemers nog relatief eenvoudig is een bedrag van minder dan 50 000 euro bij elkaar te sprokkelen. Vaak kan dat geleend worden van de familie. Gaat het startkapitaal daarboven, dan wordt het al heel wat moeilijker."

MAAK JE HUISWERK!

Met een origineel idee en een businessplan alleen heb je nog geen eigen bedrijf. Er moeten eerst een heleboel formaliteiten doorworsteld worden vooraleer de beginnende ondernemer het product op de markt kan brengen.

Lioris: "Verzin eerst een naam voor je bedrijfje. Vervolgens open je een rekening. Begin je een eenmanszaak, dan is de volgende stap het ondernemingsloket. Kies je echter voor

een ondernemingsvorm zoals een bvba of een nv, dan moet je eerst nog even langs de notaris passeren. In het ondernemingsloket

DE VOCHT:
"Nu is het moment om een bedrijf te starten. In tijden van economische crisis zijn er enorm veel opportuniteiten."

wordt gekeken of je over een attest 'Basis-kennis Bedrijfsbeheer' beschikt. Heb je een academisch bachelordiploma behaald, dan heb je dat sowieso. Wat rest is de btw in orde brengen, je aanmelden bij het sociaal verzekeringsfonds en nog eens langs de mutualiteit gaan."

De onderneming is geboren. Maar dan begint het echte werk. De Vocht en Lioris leggen uit waarom het bij ongeveer één op drie startende ondernemingen fout afloopt. "Beginnende

ondernemers maken vaak hun huiswerk niet goed. We hebben het erover gehad hoe een goed idee erg belangrijk is. Wel, 99,9% van de ideeën hebben andere mensen heus ook al gehad. Als je idee dan nog niet op de markt werd gebracht, moet je je gaan afvragen waarom andere mensen het nog niet gedaan hebben. Vaak is dat omdat die anderen er dan geen tijd voor hadden, of geen zin. Maar het kan ook zijn dat je idee simpelweg praktisch onuitvoerbaar is.”

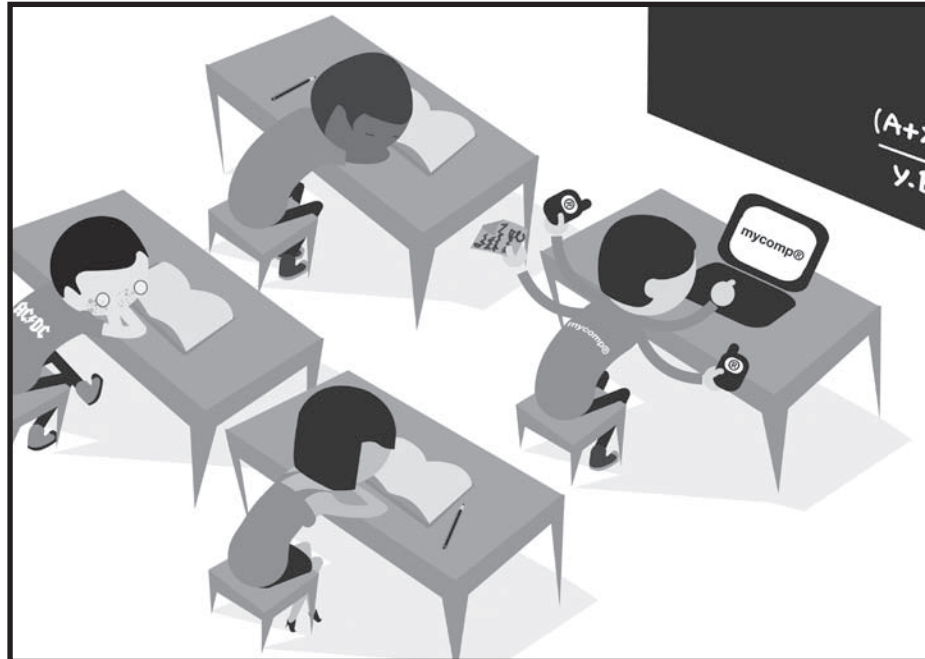
Om niet in dezelfde val te lopen is marktonderzoek onontbeerlijk. “Marktonderzoek wordt nog al te vaak verwaarloosd”, zeggen De Vocht en Lioris. “We merken dat in de praktijk te weinig ondernemers onderzoek doen naar hun potentiële klanten. Veel starters gaan er al te gemakkelijk van uit dat iedereen een klant kan zijn. In de praktijk durft dat echter wel eens tegenvallen. Heb je bijvoorbeeld een product in de bakkerswereld, dan zullen niet alle bakkers je klanten zijn. Ga daarom eerst eens met verschillende bakkers praten om te horen of ze wel nood hebben aan je product.”

BUSINESS

Een goede start is natuurlijk niet alles. Lioris vertelt hoe veel ondernemers na verloop van tijd cashflowproblemen krijgen. “De periode tussen het betalen van je leveranciers en het ontvangen van de betalingen van je klanten is vaak problematisch. Veel beginnende on-

dernemers weten heus wel wat een financieel plan is en hoe een resultatenrekening op te stellen. Ze weten perfect hoeveel winst ze gaan hebben op het einde van het jaar, maar verliezen dan wel uit het oog dat ze in het

Toch maar even polsen bij Lioris en De Vocht voor een goede tip. Het klinkt immers nu al behoorlijk uitputtend een eigen bedrijfje te beginnen. “Nogmaals: maak je huiswerk. Je businessplan staat vol met hypothesen. Plak

CRIJNS: “Sommige studenten komen naar mij en zeggen: professor, ik wil ondernemen. Dan vraag ik: in wat? En dan staan ze met hun mond vol tanden.”

begin heel veel uitgaven gaan doen zonder inkomsten te genereren. Die periode moet je als beginnende ondernemer proberen te overleven.”

op elke hypothese een datum: op dat moment moet die hypothese gerealiseerd zijn. Of ook: elke maand moeten er vijf klanten bijkomen. Als je dan merkt dat je bepaalde

deadlines niet gehaald hebt, of als je klantenbestand onvoldoende uitbreidt, dan moet je heel dat businessplan gaan herschrijven.”

“Omgekeerd kan het natuurlijk ook. Stel: je product is een overweldigend succes. Op eens heb je niet vijf maar vijftig klanten erbij. Dat gebeurt ook. Dan stijgen je vaste kosten plots enorm. Je gaat immers meer moeten produceren en eventueel ook personeel in dienst nemen. Dat moet je dan ook kunnen financieren. Hou trouwens ook goed je boekhouding in het oog. Zorg ervoor dat je op het einde van het jaar niet voor verrassingen komt te staan.”

STOP DE STUDENTENONDERNEMER

Banken gaan overkop, de inflatie stijgt, termen als ‘recessie’ en ‘economische crisis’ zijn prominent aanwezig in de media. Is het dan eigenlijk nog wel opportuun om zelf te gaan ondernemen? De Vocht: “Dat is net het moment om een bedrijf te starten. In tijden van economische crisis zijn er net enorm veel opportuniteiten.”

Professor Crijns heeft het over een tweesnijdend zwaard: “Als het economisch goed gaat, in een hoogconjunctuur, wordt de economie gestimuleerd. Dat kan de ondernemingsgeest bevorderen. Het betekent echter ook dat bedrijven meer arbeidsplaatsen gaan aanbieden. Daardoor wordt het aantrekkelijker in loondienst te gaan in plaats van voor zich-

zelf te beginnen.”

De Vocht: “Als het goed gaat met de markt is het misschien wel een goed idee om een paar jaar te gaan werken tegen een goed loon. Dan doe je een aantal jaren ervaring op. Dat helpt uiteraard enorm bij het oprichten van een bedrijfje.”

Professor Crijns is het daar roerend mee eens. Meer zelfs: “Ik ben niet zo’n voorstander van studenten die zich al tijdens hun studies aan het ondernemen wagen. Studenten zitten op de universiteit om te studeren, niet om te ondernemen. Ze moeten hoogstens geholpen worden met te leren ondernemen. Laat ze eerst maar goede studenten zijn en dan competente werknemers vooraleer de stap te wagen naar het ondernemerschap.”

HEINEKEN 1 – DOMME BELGEN 0

Opvallend is dat België niet bepaald uitstekend scoort in de statistieken wanneer het aankomt op studenten die zich aan het ondernemen wagen tijdens hun studie. Nederland, bijvoorbeeld, scoort lichtjes beter wanneer het aankomt op beginnend ondernemerschap.

Lioris: “Nederlanders zijn veel zelfverzekerder dan Vlamingen. Ze denken: ik heb een fantastisch idee en ik ga het maken. Dat is eigenlijk een gezonde ondernemersmentaliteit.” De Vocht: “Wat is het beste bier ter wereld? Westvleteren. En toch slagen de Nederlanders erin hun Heineken overal ter wereld te slijten. De

gemiddelde Belg twijfelt wat te veel.”

Professor Crijns wijst erop dat het beginnend ondernemerschap sowieso behoorlijk laag ligt in Vlaanderen, los van het feit of het al dan niet studenten zijn. Hij wijt dat aan een weinig stimulerende omgeving: “Ondernemerschap leeft hier gewoon niet. Neem nu het onderwijs: ofwel worden er geen lessen ondernemerschap aangeboden, ofwel nemen studenten dat niet in hun vakkenpakket op. Het is inderdaad ook cultureel ingebakken: de laatste generaties zijn te weinig zelfredzaam opgevoed. En dan is het gewoonweg gemakkelijker om in loondienst te treden.”

De combinatie studenten en ondernemerschap lijkt dan toch niet zo’n ideale combinatie te zijn. Toch is het geen slecht idee om ondernemerschap te stimuleren. Professor Crijns legt uit hoe hij dat zou aanpakken: “Goesting is belangrijk! De overheid behoort te sensibiliseren: mensen zin doen krijgen om te gaan ondernemen. De boodschap moet zijn: “jij kan dat ook.” Een positief imago is belangrijk. Daarnaast moeten we het ook gewoon gemakkelijk maken om een bedrijfje op te richten, zowel administratief als financieel.” Te gemakkelijk mag het echter ook niet worden, volgens Crijns. “We mogen geen foute figuren stimuleren die het niet in zich hebben en sowieso afstevenen op een mislukking.” ■

dwars

luistert naar...

‘**Grapevine Fires**’, **Death Cab for Cutie**. Omdat we soms enkel kunnen genieten van het uitzicht terwijl de wereld brandt. (Folker Debusscher)

‘**Can’t Lose**’, **We Are Scientists**. Zoek een stoel, ga zitten en leun achterover. (Maxie Eckert)

‘**Book of Love**’, **Peter Gabriel**. Omdat een stem nog nooit zo mooi bij een tekst heeft gepast. (Ariadne Van Den Broeck)

‘**Einstein on the Beach**’, **Philip Glass**, door **Collegium Vocale en Champ d’Action**. Evenaart naar men zegt de betere LSD-trip. (Sarah Van Hoof)

‘**Coming of the Knight**’, **Admiral Freebee**. Omdat oude geliefden niet bestaan. Omdat je ofwel van iemand houdt, ofwel niet. (Barbara Peeters)

‘**Closer**’, **Kings of Leon**. Lay-outen gaat altijd beter met een lekker nummer op de achtergrond. (Sarah Schrauwen)

‘**Por eso me quedo**’, **Lhasa**. Soms heb je gewoon genoeg van de *Vlaemse* taal en haar dt-regels. (Kirsten Cornelissen)

‘**Practice**’, **Dj Jazzy Jeff**. Bewijst even dat hiphop lang niet altijd commerciële rommel hoeft te zijn. (Floris Geerts)

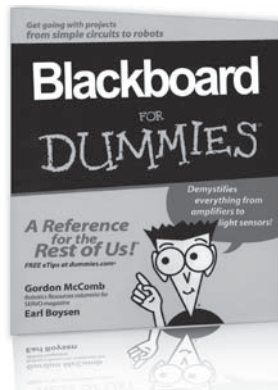
‘**Lazy Bird**’, **John Coltrane**. Omdat we allemaal wel fan zijn van een beetje reefer. (Hendrik Jan)

“Mail me allemaal vanaf jullie UA-adres, anders krijg ik weer mails van geilkonijn@hotmail.com en dan moet ik weer uitzoeken van wie dat komt.”

HUBERT MEEUS, PROFESSOR NEDERLANDSE LETTERKUNDE

Citaten met een eeuwigheidswaarde behoren vaak tot filosofen en politici. Of tot uw prof? Stuur een straffe uitspraak op en wie weet wint die een plaatsje in de volgende dwars: www.dwars.ua.ac.be.

Het kernidee van Blackboard is nochtans simpel: het leven van de universiteitsstudent, de professor en de administratie eenvoudiger maken. Blackboard biedt een forum voor slides, cursusberichten, discussies tussen studenten en professoren en tal van administratieve diensten. Briljante software, maar bij de terugkoppeling naar de gebruiker loopt het mis. Een netwerkfout van je laptop in de bib repareren met de helpdesksite is al even moeilijk als de vroegere *dwarspuzzel* oplossen. Moet ik me als gebruiker van een kortsluitende onderwijscockpit schuldig voelen om mijn onkunde, of zijn de programma's nodeloos gecompliceerd?

In principe hebben we Blackboard niet nodig. De functies die de meeste professoren en studenten gebruiken zijn perfect via een gewone website met wachtwoordbeveiliging te verzorgen. Dat wordt pijnlijk duidelijk wanneer we informatie zowel via de valven, in de mailbox of via Blackboard kunnen ontvangen. Of liever: zouden moeten ontvangen. Het is vaak erg onduidelijk waar ik juist naartoe moet klikken om op de hoogte te blijven van de laatste leswijzigingen.

De mens ontwierp de vuistbijl, omdat dat gereedschap het nu eenmaal gemakkelijker maakte om dieren te slachten. Vandaag gebruikt de student Blackboard. Helaas is de homo sapiens sapiens antverpiensis nog net niet onderlegd genoeg om de grillen van dit tuig te ondergaan.

Ward Joppen

De wildgroei aan extra functies heeft de laatste vier jaar ook weinig extra gebruiksvriendelijkheid opgeleverd. Het inschrijven via Blackboard heeft ondertussen veel meer voeten in de aarde dan het simpele papiertje dat ik vijf jaar geleden mocht invullen. Maar de functie bestaat, dus moet die maar gebruikt worden. Net als crashende online-testen waarbij je, na de ok-knop, de volledig overbodige bevestigen-knop vergat aan te klikken. De kunst, beste informatici, is niet om extra functies te creëren, maar om ze *weg te laten*. Strip het portaal tot zijn essentie en verbeter die.

De student heeft vooral eenvoud en consistentie nodig in het nu al complexe studielandschap. Het vinden van een sobere layout die de exacte noden dekt, vergt meer denkwerk dan de boel volgooien met alle beschikbare tools. Toegegeven, de laatste jaren heeft de UA hier al stevig aan gewerkt. Maar er is meer "minder" nodig. De homo sapiens sapiens antverpiensis voelt zich nog niet helemaal thuis in deze biootoop. ■

Cultuur

Strook

Webcomics beginnen langzaam ingeburgerd te raken: sites die meestal drie tot vijf maal per week geüpdate worden met een nieuwe strip, soms allemaal losse gags, soms zeer breed uitgewerkte verhalen. 'White Ninja Comics' is er één van de eerste soort, met de bizarre en absurde 'avonturen' van de witte, euhm, ninja. Met titels als 'White Ninja observes a change in his friend', 'White Ninja has a horrific accident', 'White Ninja trains to be a warlock' of 'White Ninja is back lit' weet je eigenlijk nooit waar je je aan mag verwachten, buiten dan de gebruikelijke humor en de zeer simpele, bijna kinderlijke tekenstijl. Jammer wel dat de site (www.whiteninjacomics.com) af en toe plat ligt, maar dat hij gratis is maakt veel goed. Dank u, internet.

White Ninja Comics

'This American Life'

'This American Life' is een wekelijks Amerikaans (duh...) radioprogramma dat wordt uitgezonden door Public Radio International. Deze één uur lange uitzending wordt elke maandag ook als gratis podcast (een audio- of videobestand, al dan niet via een ander medium verspreid, waar je je eventueel op kan abonneren) aangeboden via www.thisamericanlife.org of via iTunes. Elke aflevering heeft één thema dat wordt toegelicht in één tot vier acts: reportages, monologen of (heel soms) fictie. De thema's gaan zeer breed – van hoe mensen omgaan met slechte break-ups, over de gevolgen van te veel weten, tot de recente hypotheekcrisis en de daaropvolgende economische crash – en presentator Ira Glass maakt het tot een sereen geheel. Om kort te gaan: goed, gratis en interessant.

door Folker Debusscher & Sarah Schrauwen

'Wereldbeelden'

Patrick De Spiegelaere fotografeerde voor talloze dag- en weekbladen, toneelgezelschappen en kranten (onder andere De Morgen en De Standaard). Hij was ook huisfotograaf van Knack. Volgens zijn lesgever Michiel Hendryckx haalde hij de Vlaamse persfotografie uit de middeleeuwen. Hij overleed vorig jaar. De tentoonstelling 'Wereldbeelden' brengt zo'n 25 foto's uit Afrika en Latijns-Amerika samen. De zwart-witbeelden zijn eenvoudig, maar krachtig. Net als de essentie van de tentoonstelling: in welk werelddeel of sociale omstandigheid ook, we zijn allemaal mensen die geboren worden en sterven, die eten, slapen en de afwas doen. De canvassen zijn levensgroot (8m²) en hebben naast filosofische versiering nog een andere functie: door hun transpartheid zorgen ze er voor dat we als het ware met andere ogen naar onze eigen stad kijken. Nog tot 30 november op het Mechelseplein.

Look voor je cholesterol?

“Iedereen zondigt graag eens, ik ook. Als ik mag kiezen tussen een koekje of een appel wil ik misschien stiekem liever voor het zoete suikergoed kiezen. Maar ik onthoud altijd dat een gezonde voeding echt enorm belangrijk is.” Dat is meteen de voornaamste boodschap die Nina Hermans in haar colleges Voedsel- en Voedingsleer aan de studenten Farmacie probeert mee te geven.

TEKST: BARBARA PEETERS
FOTO'S: JORICK MICHIELS

Naast deze lesopdracht brengt de goedlachse professor (“die titel draag ik maar net, dus noem me liever nog even gewoon doctor”) haar tijd door in het Laboratorium voor Algemene en Functionele Voeding. Daar onderzoekt ze de gezondheidsbevorderende effecten van bioactieve voedingsbestanddelen zoals polyfenolen.

Dat zijn meteen enkele moeilijke woorden. Eén Belg op drie blijkt dan ook niet vertrouwd te zijn met het begrip ‘functionele voeding’.

NINA HERMANS Voeding bevat twee groepen van componenten. Enerzijds nutritieve bestanddelen - koolhydraten, vetten, eiwitten, vitaminen en mineralen - die voor het lichaam essentieel zijn om te functio-

neren en te overleven volgens de basisbehoeften van de mens. Anderzijds zijn er de niet-nutritieve stoffen die in veel kleinere hoeveelheden in de voeding aanwezig zijn. Tot deze laatste groep behoren de bioactieve of functionele bestanddelen, die meestal van plantaardige oorsprong zijn en waaraan heilzame effecten op de gezondheid worden toegeschreven. Ze beïnvloeden op een positieve manier één of meerdere lichaamsfuncties.

U houdt zich specifiek bezig met onderzoek naar polyfenolen. Wat voor moleculen zijn dat precies?

HERMANS Polyfenolen zijn interessante antioxidanten omwille van hun chemi-

sche structuur. Ze bevatten een aromatische ring met gebonden OH-groepen, waardoor ze radicalen kunnen vangen. Radicalen kunnen gezonde cellen en celmembranen beschadigen en mutaties in DNA veroorzaken, en worden in verband gebracht met chronische ziekten zoals kanker en hart- en vaatziekten. Je kunt

dus maar beter niet te veel radicalen in je lichaam hebben. Dat is niet eenvoudig, want ze komen van overal: zowel van buiten je lichaam via roken of straling, als van je eigen lichaamsprocessen zoals je celademhaling. Polyfenolen vangen radicalen, waardoor deze geïnactiveerd worden.

Welke voedingsmiddelen bevatten zulke polyfenolen?

HERMANS Een belangrijke groep polyfenolen wordt gevormd door de flavonoïden. Ze bevatten maar liefst 4 000 bestanddelen die allemaal afkomstig zijn uit het plantenrijk. Zo zijn rode wijn, thee, cacao, appels, citrusvruchten, uien, druiven, artisjokken en blauwe bosbessen niet alleen synoniemen van culinair genot, maar ook rijke polyfenolenbronnen.

Heeft u al wetenschappelijk bewijs gevonden van een gezondheidsbeschermende werking?

HERMANS Daarvoor is het nog te vroeg. Het wetenschappelijk onderzoek naar functionele voeding is volop aan de gang. Hier aan de UA hebben we al heel lang expertise in in vitro testen naar polyfenolen. Op die manier hebben we aardig wat boeiende informatie gevonden. Het probleem is echter dat een bepaald polyfenol ontzettend interessant kan zijn omwille van haar goede antioxidatieve activiteit in

vitro, maar je weet dan helemaal nog niet of het bestanddeel ook in vivo – eerst bij proefdieren en later bij mensen – werkt. De laatste vijf jaar testen we daarom ook op ratten met diabetes. Suikerziekte is een belangrijke chronische ziekte die aan radicaalschade is gerelateerd. We onderzoeken de beschermende effecten van polyfenolrijke plantenextracten op deze radicaalschade. Polyfenolen worden niet altijd even goed geabsorbeerd in de dunne darm. Toch is het mogelijk dat opname

“Radicalen kunnen gezonde cellen en celmembranen beschadigen en mutaties in DNA veroorzaken, en worden in verband gebracht met chronische ziekten zoals kanker en hart- en vaatziekten.”

nog verderop in het spijsverteringskanaal gebeurt, na metabolisatie in de dikke darm. De komende jaren zullen we ons onder meer daarop richten.

Hoe probeert u het effect van polyfenolen op het menselijke lichaam te ontdekken?

HERMANS Er loopt een doctoraatsproject over vier jaar waarin we het volledige spijsverteringskanaal van de mens willen imiteren. Hiervoor zijn we een in vitro-

systeem aan het ontwikkelen. We zijn er al in geslaagd de menselijke maag en de dunne darm na te bootsen met de pancreasenzymen. De volgende stap in het onderzoek is het nabouwen van de dikke darm met haar specifieke microflora. Pas wanneer polyfenolen zo alle fasen van de spijsvertering doorlopen hebben, kunnen we conclusies trekken over de opname en metabolisatie in het spijsverteringskanaal en de eventuele effecten.

Nog even geduld oefenen dus.

HERMANS Ik denk inderdaad dat we als wetenschappers op de eerste plaats nog meer resultaten moeten boeken om de gezondheidbevorderende effecten van bioactieve voedingsstoffen in vivo vast te leggen. Pas wanneer deze bewijzen er zijn, kunnen we naar aanbevelingen voor de gezondheid overgaan. Het is daarom nu het allerbelangrijkste om de mensen de algemene principes van gezonde voe-

ding aan te leren. De basis moet goed zijn vooraleer je verder kan denken.

Geef ons dan maar enkele tips om die goede basis te leggen.

HERMANS Iedereen kent de actieve voedingsdriehoek uit de biologielees van vroeger. Als je dat advies volgt ben je normaal gezien een gezonde eter. 300 gram groenten per dag en liefst twee à drie stukken fruit zijn algemeen aanbevolen. Helaas denk ik dat de meerderheid van de mensen daar niet aan komt. Wist je trouwens dat je twee tot drie keer per week vette vis moet eten om de aangeraden hoeveelheid omega-3-vetzuren in te nemen? Heel veel mensen eten teveel verzadigd vet van dierlijke oorsprong. Als je vegetarisch wil eten, zorg dan dat je voldoende vleesvervangers in je voeding stopt om de nodige eiwitten binnen te krijgen. Let er ook op dat je ijzeraanvoer voldoende is. Nog een leuk weetje is dat look cholesterolverlagend werkt. In de preventie van chronische aandoeningen en obesitas speelt voeding een erg belangrijke rol. Maar vergeet zeker niet om altijd een dokter te raadplegen mocht er iets ernstig aan de hand zijn. Gebruik dus je gezond verstand. ■

Spielerei

Elke foto beeldt een dessert uit. Schrijf het woord in de vakjes onder de foto. Met de letters van de genummerde vakken vorm je het sleutelwoord dat je kan invullen in de balk rechts onderaan.

1		8		5		7				9
---	--	---	--	---	--	---	--	--	--	---

		1	11	6						10
--	--	---	----	---	--	--	--	--	--	----

OPLOSSING DWARS 48: basejumpen

B A S E J U M P E N

Boskamp

Hincapie

Schumacher

Had het juiste antwoord gevonden en wint de felbegeerde cultuurcheques: Jan Van Thielen

2						3			
---	--	--	--	--	--	---	--	--	--

Stuur je oplossing naar dwars@ua.ac.be. Als het juist is, komt jouw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand de winnaar. Natuurlijk heeft die student prijs.

Dankzij de Associatie en de Stad Antwerpen zijn de cultuurcheques weer een feit. *dwars* geeft elke maand een cheque weg, met dank aan het departement Studentgerichte Diensten.

Sleutelwoord:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----

Turijn

TEKST & FOTO'S: LIES VAN GRIEKEN

[Post]

Liefste *dwars*,

Turijn is een stad vol verrassingen: bommaatjes die langs de oever van de Po een joint rollen, jongeren die elkaars genitaliën openbaar bespelen, het zijn slechts enkele van de kleine dingen die een stad kunnen maken tot wat ze is.

Ik moet eerlijk toegeven dat Turijn me verrast heeft. Niet omwille van het bovenstaande, maar mij was gezegd dat ik naar een industriestad ging. Deze stad weet echter perfect te balanceren tussen een bruisende metropool en de Tuin van Eden. Langs de Po, de rivier die door de stad stroomt, ligt een gigantisch park waar je letterlijk uren in kunt verdwalen. Op de oevers van de Po vind je de zogenaamde *Murazzi*, de uitgaansbuurt. Qua veiligheid is dit een gewaagde locatie, men heeft namelijk niet veel nodig om in het water te belanden. Buiten het weekend zijn dinsdag en donderdag de topdagen om uit te gaan.

Maar *Torino* heeft veel meer te bieden dan enkel een waterig nachtleven. Zelfs aanschuiven voor een verkeerslicht wordt opgefleurd door jongleurs. Bovendien is het ook dé filmstad bij uitstek. Op elke straathoek vind je wel een cinema, met als kers op de taart een prachtig filmmuseum, dat hier bekendstaat als *La Mole*, die ook op de achterzijde van de Italiaanse euro staat. Achter de hoek van *La Mole* vind je het lelijkste gebouw van heel Turijn: *Palazzo Nuovo*, een gebouw dat niet uit de toon zou vallen in het Oost-Duitsland van dertig jaar geleden. Hier zetelen de faculteiten van de Humane Wetenschappen. Momenteel wordt het gelijkvloers opgefleurd met spandoeken en pamfletten over protestacties tegen het nieuwe onderwijsdecreet van Gelmini, de minister van Onderwijs. Bij ons heeft minister Vandenbroucke een betoging en wat handtekeningen gekregen; hier wordt al heel de week betoogd, bezet en gestaakt. Het zal wel aan het vurige, zuiderse temperament liggen.

Eenzaam kan een mens zich hier niet voelen. Bij het kleinste probleem lijken de Italianen klaar te staan om een handje toe te steken. Al die hulp is best wel praktisch als je in een vreemd land zit, maar na een tijd kan het beginnen aanvoelen als een soort dictatuur van goedheid. Dit is zowat het negatiefste dat ik over mijn verblijf tot dusver kan vertellen. Inderdaad, als dat mijn enige probleem is, dan heb ik eigenlijk geen probleem. Conclusie: ik ben met mijn gat in de boter gevallen. Waarvoor dank, Erasmus.

Lies

Wist je dat...

...TURIJN DE GROTE LIEFDE WAS VAN DE DUITSE FILOSOOF NIETZSCHE.

Zijn appartement valt echter niet langs de binnenkant te bezichtigen.

...TURIJN BEKEND IS OM HAAR CHOCOLADE.

Op het einde van de 18de eeuw ontdekte een zekere Mr. Doret vaste chocolade. Daarvoor kende men het enkel in vloeibare vorm. Nu wordt hier nog elk jaar CioccolaTÒ georganiseerd. Dit is een evenement waar je van chocolatiers van over heel de wereld kan proeven (of alleszins van hun chocolade). Dit jaar vindt het plaats van 22 februari tot 2 maart.

...TURIJN DE EERSTE HOOFDSTAD VAN ITALIË WAS.

Je kan hier het koninklijk paleis bezoeken met haar gigantische tuinen.

...DE TURIJNEN ER VREEMDE SOCIALE VAARDIGHEDEN OP NA HOUDEN.

Als je bijvoorbeeld tijdens de les iemand snel iets vraagt, zal er op het einde van de les verwacht worden dat je elkaar de hand schudt en je voorstelt. Als je elkaar daarna nog eens tegenkomt, wordt er tweemaal op de wang gekust bij wijze van begroeting.

Zot van A Park Den Brandt

TEKST: AMBER DANIELS, FOTO: MAXIE ECKERT

“Park Den Brandt is voor mij nostalgie”, aldus David Van Laeken, zevendejaars student Geneeskunde aan de UA. “Vroeger woonde ik om de hoek en kwam ik naar het park om kastanjes te rapen, te spelen, om met de scouts te ravotten. Toen ik er niet meer woonde, kwam ik in het park wandelen met mijn grootmoeder, *ons bommeke*. Nu studeer ik hier en loopt een deel van mijn jogtraject door het park. Af en toe kom ik ook eens wandelen. Later kan dat dan weer met mijn kinderen, dus eigenlijk vinden alle leeftijden hun ding in dit park”, voegt hij er nog lachend aan toe. “Ik heb dit park gekozen als favoriete plek, omdat het hier zalig rustig is, zo net buiten de stad. De ideale plek voor Jazz Middelheim ook. En uiteraard ben ik fan van het beeld van de naakte David, al heb ik zelf wel een groter blad nodig om een en ander te bedekken.” Dat laatste voegt hij er gelukkig óók lachend aan toe.

